No. 2582 Zaterdag 22 Juli 1933 50ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Brionplein Tel. 47
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elken regel meer 10 cts.

Geschiedenis van de Kerk.

HET JODENDOM.

Maar vooral: de Farizeeën zelf onderwierpen zich niet altijd aan de voorschriften, die ze voor anderen verplichtend stelden. Het Evangelie stelt hen aan ons voor als wreede en hebzuchtige menschen, die de goederen van weduwen en weezen verslonden; als hoovaardigen die bedelden om toejuiching en eerbetuigingen en trachten door te gaan voor heiligen; als schijnheiligen die het uiterlijk vertoon van deugd aannamen zonder er de innerlijke werkelijkheid van te hebben, echte witgepleisterde graven, vol met bederf en doodsbeenderen.

Er waren echter ook wel goede Farizeëen, bijv. Hillel, Gamaliël en Nicodemus. Alles bij elkaar was deze sekte de minst slechte. Zij was machtig, actief, werd door iedereen gevreesd, onderdrukte soms het volk of bracht het tot fanatisme, maar toonde ten slotte toch een groote gehechtheid aan de Wet van Mozes.

De andere sekten zijn minder bekend en ook minder belangrijk. De Esseniërs, waarvan de oorsprong schijnt samen te vallen met die van de Sadduceëen en Farizeëen, beleden een zonderling mengsel van afgoderij filosofie en joodsche godsdienst. Zij aanbaden de zon, onderhielden stipt de sabbath en waren leerling van Orpheus, Pythagoras en Mozes. Hoe ze dat allemaal tegenlijk klaarspeelden, komt mij vrij raadselachtig voor. Zij leefden eenzaam en streng, huwden niet, leefden in eeuwige onthouding en hadden geen persoonlijk eigendom. Prachttypen dus voor een jager naar den oorsprong van het kloosterleven! Het volk beschouwde hen als de godsdienstigsten onder de Joden.

De Herodianen vormden een anti- [illegible] aan de Romeinen. [illegible] lianus en de H. Hieronymus, zou Herodes de Groote voor hen de Messias geweest zijn.

Behalve de Joden van Palestina had men nog de Joden van de „Verspreiding" (diaspora) en in Palestina zelf de Samaritanen, halfjoden van ras en godsdienst. Over de Samaritanen wordt veel gesproken in de evangelieën. Het zal dus goed zijn hier wat meer van te zeggen. Toen in 718 vóór Chr. een groot aantal Samaritanen verbannen werd naar het land van Tigris en Euphraat, werden in hun plaats naar hun land gezonden Babyloniërs en Cutheëers. Zoo vormde zich in Samaria een geheel nieuw volk, dat zich een godsdienst vormde van heidensche en joodsche bestanddeelen.

Vanaf dat oogenblik beschouwden de Joden de Samaritanen als afvalligen en na de Babylonische gevangenschap stonden zij hun niet toe, mee te werken aan de heropbouw van den tempel. Later richtten de Samaritanen zelf een tempel op, op den Garizim, met verlof van keizer Alexander en onder leiding van Manasses een verdreven joodsche priester.

Terzelfdertijd verzaakten zij, dank aan de invloed van dien priester, aan een deel van hun bijgeloovigheden, waardoor het judaïsme, hoewel incompleet, weer de landsgodsdienst wordt. Zij geloofden aan de eenheid van God, de ziel, aanvaardden de Pentateuch (vijf boeken van Mozes) en verwachtten de Messias, zonder echter in deze de vooroordeelen der Joden te deelen. Hun voornaamste dwalingen waren: geen geloof aan de engelen, verwerping der H. Schrift met uitzondering van den Pentateuch, en het geloof dat God alleen aanbeden kan worden op den berg Garizim.

— De Joden buiten Palestina waren talrijk bij den aanvang van de Christelijke tijdrekening. Het begin van de groote verspreiding dagteekent van de Babylonische gevangenschap.

Toen Cyrus hen had toegestaan te repatrieeren, gaf het meerendeel de voorkeur aan de ballingschap en vestigde zich, hetzij te Babylonië, hetzij in de omliggende landen. Vooral in Perzië en Egypte breidden zij zich sterk uit. Op een gegeven oogenblik vormden zij in Alexandrië de meerderheid van de bevolking. Aan de oevers van den Nijl bereikten zij het aantal van een millioen. Later bezetten zij te Rome een aanzienlijk kwartier, aan de overzijde van de Tiber. Onder Augustus komen ze voor in alle provinciën van het Rijk' verslaafd aan den handel, zeer gewiekst in het geld verdienen, arbeidzaam, onvermoeibaar [illegible] Hun geloof [illegible] te midden van het heidendom. Zij betaalden een jaarlijksche belasting (didrachme) voor den tempel, zonden geregeld bijdragen, bestemd voor de offers, en maakten dikwijls een pelgrimsreis naar Jeruzalem.

Hun religieus proselytisme trok zelfs de heidenen naar hun synagogen, waar zij in grooten getale het Jodendom omhelsden.

Deze bekeerlingen worden genoemd „proselyten der gerechtigheid" als ze zich lieten besnijden en al de punten van de Mozaïsche Wet aannamen. Geloofden zij slechts aan de eenheid van God en onderhielden zij slechts de zeven geboden van Noë, dan heetten zij „proselyten van de poort", omdat zij de poort aan de voorhof des Tempels niet mochten passeeren.

Toch was het voortdurend contact van de Joden met de heidenen voor velen van hen schadelijk. In Perzië wijzigden zich de Mozaïsche tradities soms onder den invloed van de godsdienst van Zoroaster (= Zarathus tra. „Aldus sprak Zara.)

Henri van Hofstede.

Catharina Labouré.

Laten wij eens iets beters en mooiers behandelen dan altijd die politiek.

Iets anders en iets beters!

Catharina Labouré is zaligverklaard.

Wie iets meer en ook iets beters van Parijs kent dan de gewoonlijk voor „Parijs" versleten Tralala, kent in de Rue du Bac de kapel van de sympathieke zusters met de witte kappen. Ja, zeker, dezelfde die ook in Nederland al rondfladderen, even goed als in Parijs, waar zij op straat en/in de autobussen en in de métro en overal het mooiste décor, zijn. Niet alleen omdat die oorspronkelijke fransche boerenkap — hebt ge nooit op een fransche markt, als de zon brandde, de vrouwen hun courant over het hoofd zien vouwen? preeies zoo'n kap in zijn begin! — niet alleen dus om dat die witte als vlinders wakkelende kappen zoo weergaasch decoratief zijn, maar omdat zij gedragen worden door vrouwen, die in hoogste ideaal den naaste dienen.

Nu, die witte kap werd ook gedragen door de gelukzalig verklaarde Catharina Labouré, het nonnetje van de miraculeuse medaille, die ieder katholiek maar bij zich moet dragen en achter in z'n auto hangen — beter dan een griezelig aapje of beertje.

Catharina Labouré?

De negende van elf kinderen; op 2 [illegible] het gezin, in een mystiek leven van werken, boete, gebed.

In een droom zegt haar de heilige Vincentius van Paulo, die geniale priester die het postulaat oploste kloosterzusters midden in de wereld te zetten, dat zij eens in zijn gevolg zal komen. En op 21 April 1830 doet zij haar intrede in het moederhuis in de rue du Bac.

En nadat reeds op 6 Juni. vlak daarna Christus haar verschenen is als een koning met het kruis op de borst, verschijnt haar in den nacht van 18 en 19 Juli, de Heilige Maagd. Er volgden vele verschijningen. Op 27 November staat Maria Onbevlekte Maagd in al haar schoonheid voor haar. De Maagdelijke voet vertrapt den kop van de slang. In de handen heeft zij een gouden wereldbal. De handen sperden zich uit, de bol versplintert in gouden stralen en in een ovaal komen de woorden: O Maria zonder zonde ontvangen, bid voor ons, die onze toevlucht tot U nemen." Dan wordt het ovaal omgekeerd en vertoont zich het hart van Maria, doorboord van een zwaard, naast het hart van Jezus met doornen omkroond, onder het monogram van M(aria) met een kruis gedekt en alles omgeven door 12 sterren. Ziedaar de miraculeuse medaille, die met millioenen en millioenen over de wereld verspreid werd en die de grootste genaden over de wereld bracht: geestelijke en andere.

Een fransche ziekenzuster — niet een uit de congregatie van Catharina zelf — vertelde ons eens, dat zij dertig jaar lang onder een zeer onverschillige fabrieksbevolking had gearbeid.

In al dien tijd had zij maar twee stervenden „gemist" zooals zij het uitdrukte. Dat wil zeggen: op twee na waren al haar zieken goed en bediend afgestorven.

— Wat deedt u dan?

— Och, wij leggen de miraculeuze medaille onder het hoofdkussen en bidden maar...

Nu is Catharina Labouré, door Maria zelf uitgekozen, in groote heerlijkheid zalig verklaard.

Twee op haar voorbede genezen jonge menschen waren onder de ontzaglijke menigte in Sint Pieter aanwezig. Zij boden den Paus het symbolisch boeket aan, en de Heilige Vader schonk hun ontroerd ieder een der zeven gebonden levens der nieuwe zaligverklaarde, die men hem juist gegeven had.

Dat zei Pius XI van de gelukzali- [illegible] „Over al het licht dat zij ons geeft — licht van godsvrucht en naastenliefde — over heel haar leven straalt een ander licht, als een schaduw, als ik het zoo eens mag zeggen, omdat zij het eerste licht voortdurend als een lichtende en bescheiden schaduw bedekt."

Pius XI is een litterator, een onovertroffen prozaïs.

Wat hij zoo treffend zegt beteekent dat Catharina Labouré een godvruchtige liefdevolle en gehoorzame zuster was, die onder nederigheid en gehoorzaamheid haar heroieke deugden verborg.

En zoo werd zij een lichtende ziel voor de menschheid, zij die het heerlijk licht van Maria zelf had gezien.

Oranje's oudste zoon.

Door zijn vader toevertrouwd aan de Abdij van Affligem.

De Msb. schrijft:

Nu Nederland met zooveel luister en animo het 4e eeuwfeest van Willem den Zwijger heeft gevierd, bij welke gelegenheid zijn leven en daden werden herdacht, zijn karakter en genie ontleed, zijn politieke beteekenis en om zoo te zeggen heel zijn persoon veelzijdig werd belicht, meenen we toch even te mogen wijzen op een o.i. weinig bekende bijzonderheid uit zijn familieleven, bijzonderheid, die ons katholieken niet anders dan aangenaam kan zijn en die we graag als een verdienstvolle daad van Oranje willen bestempelen.

Bij het doorbladeren der kloosterkronijk van Affligem, in het begin der 17e eeuw door Hubertus Phalesius geschreven, werden we niet weinig verrast een even nadrukkelijk als betrouwbaar getuigenis te vinden (de zegsman in casu was niemand minder

Bij het vertrek van Fr. RICHARDUS.

't Spreekt van zelf dat in 'n gebiedsdeel als Curaçao, waar wekelijks uit het moederland krachten komen om diensten te presteeren en krachten heengaan met verlof, het niet doenbaar is lange beschouwingen te wijden aan de betreffende personen, en dat de Pers zich tevreden stelt met n' enkel nieuwsberichtje al dan niet vergezeld van 'n kort woord van lof en dank, is natuurlijk.

Maar geen regel zonder uitzondering.

Mij dunkt nu het de persoon geldt van Frater Richardus man van buitengewone diensten aan kerk en vaderland nu is er zeker reden een uitzondering toe te staan.

Het *eere wien eere toekomt* wettigt dit geschrijf.

De jaren van zijn verblijf in Curaçao komen de 50 nabij. 't Aantal leerlingen, die onder zijn leiding gestaan hebben in die bijna halve eeuw klimt tot ettelijke duizenden want meerdere tientallen van jaren stond Fr. Richardus aan het hoofd van de St. Vincentiusschool te Otrabanda, 'n groote school van ± 500 leerlingen. Weten we daarbij dat Fr. Richardus jeugdwerk zich altijd gekenmerkt heeft, door bijzonderen invloed op hoofd en hart zijner leerlingen, dan kan het geen raadsel wezen hoe Fr. Richardus, 'n enorm aandeel gehad heeft in de beschaving en ontwikkeling van het Curaçaosche volk. Uit de aard van de zaak bleef z'n dagelijkschen invloed verborgen voor het publiek — 'n onderwijzer werkt nu eenmaal tusschen de vier muren van z'n lokaal daarbij maar al te dikwijls is de jeugd niet in staat den meester te waardeeren — eclatante feiten dus die 'n mensch er met één slag bovenop brengen hebben wij van Fr. Richardus niet te verwachten maar wèl — en dat is veel moeilijker op den duur — een gestadig voortwerken aan de opvoeding der jeugd met 'n bewonderenswaardige takt, 'n onuitputtelijke Ausdauer 'n zich altijd gelijkblijvend temperament en 'n nobel karakter. Wie het volk wil opvoeden trede het tegemoet niet als rechter maar als onderwijzer. En Fr. Richardus was onderwijzer in merg en been, geen dilettant maar onderwijzer van groote bekwaamheid of liever — zooals 'n schoolopziener eens zeide „Richardus is onderwijzer bij de gratie Gods!"

De jaren die hij hier doorbracht zijn te verdeelen in drie perioden van groote armoede, van groote verdiensten waarna de thans heerschende crisis.

Toen de president van Venezuela Curaçao wilde verarmen tot visschersdorp, toen Curaçao door de C.P.I.M. wereldhaven werd, in beide uitersten, — die zich natuurlijk ook op de school deden gevoelen — was Richardus altijd *the right man on the right place* De wereld mocht draaien zooals ze wilde, Fr. Richardus deed in alle omstandigheden z'n opvoedkundige zegeningen neerdalen op z'n kinderen, wèl of minder gevoed, beter of slechter gekleed 't was hem bijzaak.

'n Geleerde was hij niet, evenmin uitgerust met 'n respectabel aantal diploma's maar wat het eerste en voornaamste is voor iedere onderwijzer zeker voor een van de lagere school *ddt* bezat fr. Richardus op meer dan gewone wijze. In zake praktische opvoeding was Richardus wel de *primus inter pares.*

Zelf man van groote tucht en streng plichtbesef — geboren in Duitschland scheen hem tevens ingeboren de Duitsche disciplinegeest — onverzettelijk van wil tot het goede, was z'n vurig streven ook z'n jongens wat meer ruggegraat te geven, wat sterker te maken voor den levensstrijd, méér karakter, méér degelijkheid, méér sta-vast. Dat het aan Fr. Richardus lang niet altijd gelukt is, ligt niet aan hem, maar aan de heel weinig medewerking — om niet te zeggen *tegenwerking* van huisuit. Zelfs 'n man als Richardus heeft ondervonden, ja dagelijks ondervonden dat de school niet alles alléén kon doen.

Mijn eerste kennismaking met Fr. Richardus dateert omstreeks December 1904 toen het schooljaar gesloten werd. *Meine Wenigkeit* had de eer Mgr. Van Baars te mogen vergezellen. Nog nimmer had ik in de weinige maanden sinds m'n aankomst 'n school van binnen gezien, zoodat m'n fantasie ongebreideld de vreemdste veronderstellingen maken kon.

Reeds vóór onze komst was alles tot ontvangst in orde gebracht. Stoelen op rij, daarvoor 'n tapijtje, Door het openschuiven der glazen deuren waren drie schoollokalen tot één enkele zaal vergroot.

Alle banken bezet, alle jongens in 'n mooi wit pakje gestoken, overal orde en..... als met 'n bliksemslag waren alle fantasiebeelden van zoo even tot gruzelementen geslagen door de ware werkelijkheid. De indruk was zoo *in*-gunstig, dat ik moeite had me in te denken, te zijn op 'n Curaçaosche scool en dan nog wel op een voor de minder bedeelden.

Maar alles zou crescenda gaan.

'n Heel klein tikje en ieder stond recht als 'n kaars.

Met 'n Napoleon blik overzag Fr. Richardus z'n leger. Alles in orde; er kan dus begonnen worden. Gezongen werd een Cantate gedicht en gecomponeerd ter eere van Maria Onbevlekt Ontvangen, bij gelegenheid van het jubeljaar der dogma-verklaring. Verwacht nu s. v. pl. van mij geen muziekale kritiek dan alleen een zuiver subjectieve puur subjectief. De zang en het heele complex — vergeet niet ik was pas op Curaçao — maakte op mij zoo'n overweldigende indruk dat ik moeite had mijn tranen te bedwingen. Maar dat kwam niet alléén van de zang. Gezonden door m'n overste naar de Curaçaosche Missie was het mij als 'n revelatie een man als Fr. Richardus in z'n volle kracht te zien bij z'n jongens. Kon *ik* het helpen dat m'n bewordering voor Fr. Richardus met de minuut steeg. Wat een kapitale kracht! met zoo'n mensch kan men wonderen doen!! met zoo'n reus wordt alle arbeid, licht!! en meer dergelijke ideeën doorkruisten m'n brein.

Het toeval — beter gezegd Gods beschikking — plaatste mij eenige maanden daarna als kapelaan in de St. Annakerk te Otrabanda en .... in die parochie stond de school van Fr. Richardus, 't spreekt van zelf dat omstandigheden van schoolbezoek en catechismus me meermalen in connectie brachten met dien buitengewonen man.

Meerdere kennismaking werd oorzaak van meerdere waardeering.

'n Mensch van zoo'n opvoedkundige bekwaamheid is nu eenmaal altijd pedagoog, gelijk een genie in alles geniaal is. Wat aangeleerd is, trekt men uit als 'n jas, wat zit tot in merg en been uit zich tegen wil en dank. Al zat ik dan ook met Fr. Richardus te boomen over koetjes en kalfjes ook dàn nog verloochende de pedagoog zich nooit.

Même quand l'oiseau marche on sent qu'il a des ailes,

Geen wonder, dat er ook in mij ideeën wakker werden iets te doen voor de jeugd.

De positie als kapelaan gaf mij kans met 'n congregatie te beginnen.

Maar hoe dat aanvangen!

De vagere plannen kregen allengs vaste vormen, maar toch was ik huiverig. Waarom?

Wie begint moet volhouden, niet?

En volhouden, hier *op Curacao,* volhouden is dat mogelijk?! Pas weinig jaren hier, had ik al voorbeelden genoeg gezien dat zoowat alles wegkwijnt en wel heel spoedig na de oprichting.

Ende niet gedesespereert!

Mijn hoop, m'n vertrouwen m'n rechter en linkerhand zou Fr, Richardus worden.

Op het voorstel van 'n congregatie ging hij gunstig in. In alle geval zeide hij begin er mede, lukt het niet enfin dat is zorg voor later *Anfangen, blosz anfangen!!*

Ik zal je helpen.

En Richardus heeft geholpen.

Over eenige jaartjes viert de congregatie haar zilveren feest. Neen, ik had me niet vergist. Waar Richardus meehelpt, daar is kans van slagen gunstig.

Zoo dacht *ik* er over en anderen met mij.

Vervoegde zich niet eenige jaren geleden een voetbalclub tot Fr. Richardus om hem het presidentschap aan te bieden?

Verbeeld je: Richardus op meer dan 60 jarige leeftijd aanvaard presidentschap van een sportclub. Maar dat is dan ook niet geweest uit passie om 'n bal achterna te hollen en te draven om goals te maken!! Natuurlijk niet. 't Was alles om het groote, eenige doel der katholieke pedagogie. De kinderen op school en zoo mogelijk ook later als ze reeds Héeren zijn de katholieke praktijken te doen beoefenen tot aan den dood, dat is je.

En zoo blijkt zonneklaar, dat Fr. Richardus' arbeid niet beperkt bleef tot de school, maar op menig ander terrein vruchten voortbracht.

Onze Curaçaosche jeugd bleef altijd herinnering aan Richardus bewaren.

Méér nog: menige schelm na alle respect verloren te hebben voor God en z'n gebod, liep toch als 'n kleine jongen weg voor Fr. Richardus — zelfs van zijn schaduw —.

Zoo heeft hij dus jaren lang gewerkt voor opvoeding zoowel positief als negatief.

Nog herinner ik me 'n woord van Commandant Appel z.g. „Fr. Richardus alléén doet meer dan 10 agenten en Appel kon het weten, als hoofd van de politie.

Maar niet alleen negatief, ook positief werk leverde Fr. Richardus en wel overvloedig. Een enkel bewijs moge volstaan.

Waarlijk ik ben niet de eenigste die onder den indruk van Richardus geraakte.

Hetzelfde gebeurde aan niemand minder dan professor Kraus. Voor eenige jaren was de professor op z'n doortocht te Curaçao en bezocht ook de bijzondere school waarvan hij zooveel minderwaardigs van gelezen had.

dan Robert de Ligne d'Arenberg, graaf van Barbanson, waaruit blijkt, dat ook Prins Philips Willem, oudste zoon van Oranje, aan de zorgen der abdij Affligem werd toevertrouwd om er opgevoed te worden en de studiën aan te vangen, welke hij later aan de Leuvensche Universiteit zou voortzetten.

Het feit is belangwekkend genoeg om hier den tekst van het document te laten volgen:

Rond die tijden (circa 1560) werden aan de monniken van Affligem, minderjarige zonen van rijksgrooten toevertrouwd, om binnen de kloostermuren opgevoed te worden in de hoofdwaarheden van het katholiek geloof, een ware godsvrucht tot God en de heiligen, en ten slotte in alle eerbaarheid en deugd. Dat moest geschieden eer zij voor de hoogere klassen van school of gymnasium of een universiteit besteld werden. Onder hen moet eerst en vooral genoemd worden (zooals een der hunnen, de prins van Barbanson op lateren leeftijd mij heeft medegedeeld) Philips, oudste zoon van den Prins van Oranje. Verder Karel, oudste zoon van den hertog van Aerschot, en hooger genoemde prins van Barbanson. Hieruit blijkt, dat onze voorzaten hun H. Vader Benedictus en zijn discipelen van Monte Cassino zijn nagevolgd, die niet alleen in de oudste tijden en bij het eerste opbloeien der Benedicijner Orde kinderen en knapen van edelen ter opvoeding in hun klooster aannamen, maar dit lofwaardig vroom werk ook in latere tijden tot groot nut van de Kerk hebben voortgezet....

We weten niet of elders nog andere bescheiden omtrent dit verblijf berusten, doch in het archief der abdij werd niets aangetroffen. Zulks kan niet al te zeer bevreemden indien men bedenkt, dat enkele jaren nadien de monniken werden verdreven (1578) en al de kloostergebouwen door brand werden vernield, terwijl de communiteit in een kwart eeuw negen maal van woonplaats moest veranderen. De kronykschrijver Phalesius was een der eerste novicen die de herstelling in 1605 meemaakte en zorgvuldig alle gegevens betreffende het verleden der abdij verzamelde en aanteekende.

Philips-Willem van Nassau, graaf van Buren en prins van Oranje, was de oudste zoon van den Zwijger en dezes eerste echtgenoote Anna van Egmont, gravin van Buren, en werd te Buren geboren 19 December 1554. Hij verloor vroegtijdig zijn moeder († 24 Maart 1558) en werd opgevoed aan het hof zijns vaders te Breda en Brussel. Dat de jonge prins intusschen ook te Affligem kan verbleven hebben, wordt hiermede nog niet uitgeschakeld: de abdij ligt niet ver verwijderd van de hoofdstad en zij kon bogen op de drukke betrekkingen met de oude hertogelijke familie van Brabant. Hare abten bekleeden sedert lang den eersten rang onder de geestelijkheid in de algemeene Staten van Brabant. In de abdij was toenmaals de heilzame invloed nog niet verdwenen van de in 1518 ingevoerde strengere onderhouding van Bursfeld, dit vooral dank zij de persoonlijke bemoeiingen van den Egmonder abt Meinard Man, die zelf op het jaarlijksch kapittel, te Egmond gehouden, de aanvraag steunde tot het inlijven van Affligem bij de Bursfelder congregatie. In 1519 waren een tiental monniken van Egmond naar Affligem gezonden om de monastieke hervorming te bevestigen en werd een hunner, Willem de Ghoer, tot proost († 1535) en Everardus van Amersfoort tot prior aangesteld. De abtelijke waardigheid echter was sedert 1512 in handen van adellijke telgen der familie Croy, die tevens hooge staatspolitieke functies bekleedde aan het hof van Karel V en in nauwe relaties stond met het huis van Oranje. Het is daarom begrijpelijk, dat Affligem in aanmerking kon komen om daar den jeugdigen prins Philips te laten opvoeden. De studiën bloeiden en verscheidene monniken promoveerden in dien tijd te Leuven.

Bij gemis aan juiste gegevens, kunnen we slechts gissen wanneer en hoelang de prins in de addij heeft vertoefd. Wellicht in 1564 en 1565, wijl hij reeds het volgende jaar naar de universiteit van Leuven ging. We denken niet dat toen in Affligem een college bestond, maar dat de prins door een leeraar-monnik werd onderwezen.

Enkele jaren later verbleef met hetzelfde doel te Affligem Karel de Croy, 4e hertog van Aerschot en sedert 1598 eerste hertog van Croy, eenige zoon van hertog Philips de Croy en Joanna d'Halluin. Hij werd geboren den 1 Juli 1560 en na de eerste studie te Affligem te hebben voltrokken ging hij ook naar Leuven, doch verliet de universiteit in 1577 om zich uitsluitend op den wapenhandel en de staatkunde toe te leggen.

Het is een merkwaardig samentreffen dat beide oud-leerlingen van Affligem, de hertog n.l. van Aerschot en voornoemde Prins Philips op eenzelfden dag (21 December 1599) met het Gulden vlies werden versierd.

Zou het gewaagd zijn eenige invloed te veronderstellen van de eerste opvoeding te Affligem en het feit dat Prins Willem steeds het katholiek geloof trouw bleef, een man van edel karakter was en als overtuigd katholiek te Brugge overleed op 28 Februari 1618? Zijn echt met Eleonore de Bourbon, dochter van Hendrik de Bourbon, prins van Condé en tante van den grooten Condé, was kinderloos gebleven.

We meenen terecht dat het Willem van Oranje tot eer strekt zijn oudsten zoon aan de abdij Affligem te hebben toevertrouwd.

D. V.

Vóór of tegen Gregoriaanschen Volkszang gedurende de H. Mis?

Opgedragen aan den eenigsten Promotor van den Gregoriaanschen Volkszang, hier op Curacao, den Zeer Eerw. Pater RAFAEL P. BÜRHS.

Koorleider van San Mateo.

Aan degenen die liever beursnoteeringen lezen, die zwelgen in nieuwtjes van auto-ongelukken en zich vergapen aan cine-advertenties en meer belangrijke zaken van dat zelfde kaliber, zou ik ten sterkste afraden dit artikel te lezen: heusch, het is te zwaar voor hen, laten ze zich toch niet bemoeien met geestelijke zaken of volksbelangen, want die verknoeien ze toch:, van die zijde, vragen wij, jongeren, heelemaal geen belangstelling; wij kunnen onzen eigen pot wel gaar koken maar wij vragen wél de belangstelling van die menschen die nog idealen hebben, die nog durf hebben en niet bang zijn hunne meening te zeggen recht tegen de valsche goden der publiebe opinie in, en ook die niet terugschrikken deze meening ten uitvoer te brengen met de kracht en de voortvarendheid, die eigen is aan hunne bruisende geestdrift.

Wij achten den Gregoriaanschen Volkszang gedurende de H. Mis, werkelijk een volksbelang: het beteekent wel niet betere arbeidsvoorwaarden, loonsverhooging of hygienischer huisvesting maar het is een volksbelang — daarom is het nuttig hier iets te zeggen over de wenschelijkheid en de mogelijkheid der praktische doorvoering van dien zang in onze kerken.

Wij hebben daarover iets zeer moois gevonden in een Amerikaansch tijdschrift en willen dit nu aan onze lezers mededeelen.

Het is een feit dat ons volk niet zingt gedurende de H. Mis, en toch lezen wij dat in andere landen en streken, waar het volk minder beschaafd is dan hier en ook minder van muziek afweet dan hier, het volk wél door zang deelneemt aan het H. Offer! Daarover hebben verschillende Pausen reeds verschillende keeren een hartig woordje gesproken!

Voor de zooveelste maal willen wij hier nog eens aanhalen wat Pius XI in zijn Encycliek over Liturgie en Gegoriaanschen zang, die gepromulgeerd werd op 2 Febr. 1929, daaromtrent zegt:

„Om de Geloovigen op meer werkelijke wijze te doen deelnemen in het H. Misoffer, moet de Gegoriaansche zang in eere hersteld worden bij het volk in zoover deze tot het volk behoort. En het mag absoluut niet gebeuren dat de geloovigen de ceremonies bijwonen als gewone buitenstaanders of spraaklooze bijstaanders, maar ze moeten diep beïnvloed worden door de schoonheid van de Liturgie. Ook bij Processies waarin de Clerus en de religieuze genootschappen zijn opgesteld moet het volk zich laten hooren afwisselend met de priesters of het Koor, volgens de bekende bepalingen. Als dit goed wordt opgevolgd dan zal het niet voorkomen dat menhet volk heelemaal niethoort of dat het 't Latijn of de gebeden in de volkstaal slechts beantwoordt met een soort onverstaanbaar gemurmel."

Dat is dus 's Pausen wensch! Waarom dan zoo eigenaardig met dit Pauselijk document omgesprongen en de zaak laten zooals ze is? Dat vragen verschillende van onze verstandigste katholieke leeken! Het is een feit — wat de ouderen maar niet willen begrijpen misschien — dat er in ons, jongeren, een behoefte groeit „om zoowel uiterlijk als innerlijk deel te nemen aan de verheven diensten der H. Kerk en wel in 't bijzonder; aan de heiligste, aan de noodzakelijkste, aan de subliemste van allen, aan de H. Mis, dat het Centrum is en moet wezen van ons diepste geestelijk leven. Wij voelen dat we beter zullen doordringen tot de kern, tot het mysterie der H. Mis." Mysterium Fidei, zoo ons de kans wordt gegeven, er uiterlijk beter te kunnen aan deelnemen: wij zullen zeker meer devotie hebben en minder verstrooiingen!

Maar, we zien het al aankomen, iemand, die zeer geleerd is en zeer veel weet en heel veel ondervinding heeft, begint te glimlachen over onzen jeugdigen overmoed en overkokende geestdrift. „Jongens, kalm aan met al dat geschreeuw over verinnerlijking en deelneming aan het Offer. Kijk naar Ierland: daar heeft het volk steeds een groote devotie behouden tot de H. door de eeuwen heen, ondanks dat het uiterlijk, in 't geheel niet of weinig deelnam aan het Offer en het is geestelijk sterk gebleven."

Dit argument bewijst alleen maar de godsdienstzin en bovennatuurlijk Geloof der Ieren: ondanks eeuwenlangen vervolging bleven zij trouw aan de H. Mis en daarom heeft God hen schitterend beloond. Maar, omdat in oorlogstijd, dappere mannen hunne plichten vervullen en Mis hooren in loopgraven en onderaardsche gangen, en in ruines is dat 'n reden om in vredestijd 't zelfde te doen en zich te berooven van geestelijke hulp? Mannen die in vervolgingstijd, tevreden zijn met het noodzakelijke, hebben meer dan het noodzakelijke noodig in vredes tijd wanneer ze meer bloot staan aan de verleiding der wereld. Zou niet dan zouden we moeten doorgaan [illegible] *H. Mis te zeggen in de Catacomben of* in haar eenvoudigste vorm (wat ceremonieel betreft dan) in het open veld, alleen uitgerust met het benoodigdheden koffertje van den legeraalmoezenier! Onzin! Hebt gij ooit wel eens de diepe vreugde gezien van menschen, die nadat ze lang, heel lang beroofd zijn geweest van die schoone uiterlijke, weer eens den vollen luister mogen beschouwen van de Kerkelijke Liturgie? Begrijpt gij de vervoering die iemand aangrijpt, als hij na jarenlang vertoefd te hebben in de binnenlanden weer eens een machtige Kathedraal binnen treedt en overweldigd wordt door de schoonheid en luister van een Pontificale Hoogmis?

Wij gelooven zeker dat de jongere generatie verlangend uitziet naar de volledige restauratie der kerkelijke liturgische plechtigheden. Zij willen niet enkel „spraaklooze bijstaanders" zijn maar ze wileln voelen en weten dat ze uiterlijk actief deelnemen aan 't Offer en dat deze deelneming in innig verband staat tot de groote Offerdaad die de Priester in Christus' naam stelt op 't Altaar!

Maar, waarom dan de volkszang niet ingevoerd? Wat houdt de koordirecteuren dan toch tegen?

— Het kan niet! Het is te moeilijk!!—

Ziedaar de eerste van de twee groote verkeerde opvattingen die de invoering van den Gregoriaanschen volkszang bemoeilijken.

Die volkszang bestaat —voor wat de H. Mis betreft— hierin dat het volk de Kyrië, Gloria, Credo, Sanctus, Benedictus en Agnus Dei zingt en daarbij ook nog de Priester antwoordt.

In sommige landen schijnt het uitspreken van 't Latijn 'n moeilijkheid te zijn, dat is maar een kwestie van praktijk; de ondervinding leert ons dat voor ons volk hier dit geen moeilijkheden medebrengt: het Papiamentsch geeft het hierin een voorsprong op de niet Romaansche volkeren. Daarbij is het Gregoriaansch van de Kyrië enz. zeer eenvoudig; het is meestal wat ze noemen „syllabischen" zang, welke het volk gemakkelijk leeren kan. Het bewijs daarvan hebben laatst de schoolkinderen van Groot Kwartier geleverd, die 's morgens bij het Adoratiefeest een schitterende Gregoriaansche Mis gezongen hebben (Kyrië: Fons bonitatis). Maar er zijn nog meer bewijzen: lees de Missie-tijdschriften eens na en ge zult zien, dat het volk, zelfs met zeer weinig instructie en praktijk deze zangen gemakkelijk leert vooral als men op school reeds begint.

De veranderlijke deelen van de Mis nl. Introïtus, Graduale, Offertorium, en Communie (die nooit overgeslagen mogen worden) worden verondersteld, gezongen te worden door het Koor zelf en niet door het volk. Onzes inziens is het ook geen reuzentoer om ook die zangen aan het volk te leeren. Laat ons enkel dit zeggen: zoo één tiende maar der energie, die in 't algemeen de Koren nu gebruiken ter instudeering van de zware muziek van het onveranderlijke deel der Mis (dat eigenlijk het volk zingen moet) gebuikt werd ter instudeering der veranderlijke deelen (Introïtus etc.) dan zouden we een volmaakte uitvoering krijgen! Daarbij komt nog, helaas, dat die muziek als kerkelijke muziek bijna ongenietbaar is!

Den volgenden keer zullen we het hebben over de tweede verkeerde opvatting, wier rechtzetting, naar we hopen, de oogen van velen zal openen en hen de weg zal wijzen naar de eigenlijke oplossing...

Een oud-leerling.

Algemeene vergadering van het ALGEMEEN NEDERLANDSCH VERBOND

Groep Nederlandsche Antillen.

Donderdagavond 20 Juli hield bovengenoemde Vereeniging een Algemeene Ledenvergadering in de zaal van den Kolonialen Raad.

Toen de Voorzitter [illegible] Aubin om een kwartier over achten de vergadering opende riep hij de leden een hartelijk welkom toe, maar moest tot zijn spijt constateeren dat er bitter weinig leden waren opgekomen. En dat voor een Vereeniging, die eenige hondertallen van leden telt.

Vervolgens deelde de Voorzitter mee, dat de eerste Secretaris, de Heer Rustige, verhinderd was door ziekte deze vergadering bij te wonen. Helaas was vergeten het notulenboek door te geven zoodat hedenavond de notulen der vorige vergadering niet konden worden voorgelezen, waarop de Voorzitter voorstelde deze notulen aan te houden tot de volgende Vergadering.

Er werd overgegaan tot bespreking der Agenda. Eerste punt was het voorstel van het Bestuur om het eerelidmaatschap aan te bieden aan de H. H.: G. J. Ferguson en Ir. J. de Pril. De Voorzitter lichtte dit voorstel toe en gaf in het kort de verdienste van de beide Heeren aan ten opzichte van het Algemeen Nederlandsch Verbond. Hierna volgde eenige bespreking waarbij men algemeen overtuigd was van de groote verdiensten van de Heer de Pril gedurende de tijd dat deze Heer het voorzitterschap had bekleed en van de Heer Ferguson als Vice-Voorzitter der Vereeniging en als waarnemend Voorzitter toen de Heer de Pril ons Gebiedsdeel moest verlaten, gedurende welke tijd de Heer Ferguson ook geijverd heeft voor de Vereeniging op de eilanden Bonaire en Aruba.

Hierna werd overgegaan tot de voorgeschreven stemming en werd besloten aan beide Heeren het Eerelidmaatschap aan te bieden.

Punt twee der Agenda was het voorstel tot statutenwijziging van het Hoofdbestuur. De Voorzitter zeide dat het Bestuur hier dit voorstel van het Hoofdbestuur had onderzocht. Bovendien was er een commissie benoemd die dit voorstel bestudeerd had, en zoowel Bestuur als de Commissie gaven de Vergadering in overweging dit voorstel goed te keuren. Aldus werd besloten.

Bij de benoeming van een vertegenwoordiger van de Groep Ned. Antillen voor de Alg. Vergadering van het A. N. V. in den Haag, ontspon zich een discussie over de wijze van afvaardigen. Het kon toch wezen dat degene in Holland die hier door de Vergadering werd afgevaardigd op een andere wijze verhinderd was die vergadering in de Haag bij te wonen. En een blanco volmacht wilde de vergadering liever niet geven. Na bespreking werd besloten twee afgevaardigden te benoemen die ieder recht had om drie stemmen uit te brengen ter Alg. Vergadering; mocht er een Heeren afwezig zijn dan zou de andere zes stemmen mogen uitbrengen.

P. Euwens stelde voor den Heer Menkman als afgevaardigde te benoemen en lichtte dit voorstel toe. Ten slotte werden als afgevaardigden benoemd de Heeren Menkman en het eerelid van onze Groep de Heer Suringa.

Vervolgens kwam aan de orde de verkiezing van twee bestuursleden wegens het aftreden van Pater Hulsman en de Heer Bartels Daal. Men ging direkt over tot de stemming. In de vacature Pater Hulsman werd gekozen bij eerste stemming Pater Th. Bartel. Bij de volgende stemming behaalde de Heeren C. Donker en J. Kroon een gelijk aantal stemmen, terwijl eenige stemmen werden uitgebracht op de andere candidaten. Bij de herstemming tusschen de Heeren C. Donker en J. Kroon behaalde de Heer C. Donker de meerderheid. Zoowel P. Bartel als de Heer Donker zeiden de benoeming te aanvaarden en werden door de Voorzitter uitgenoodigd terstond aan de Bestuurstafel plaats te nemen.

Bij de rondvraag vroeg de Heer van Leeuwen of er al nadere bezonderheden bekend waren aangaande de komst der Dietsche spelers. De Voorzitter antwoordde dat de spelers hier verwacht werden 14 Augustus; alleen de Heer W. de Veer was een oudbekende van het vorige jaar. Echter merkte de Voorzitter op dat deze keer de spelers op eigen risico kwamen aangezien het Bestuur gemeend had er dit jaar geen geld aan te moeten spandeeren ook al met het oog op de aanstaande festiviteiten van het volgend jaar.

Echter had het Bestuur gemeend de Spelers wel een klein voorschot te kunnen geven om de eerste kosten te bestrijden; maar dit was slechts een voorschot en het Bestuur meende dit zeer zeker te ontvangen gezien de berekeningen die er binnen en buiten het Bestuur gemaakt waren.

Over de prijzen der plaatsen kon het Bestuur nog niets anders mededeelen ook al in verband met de verbouwing der schouwburg; zoo gauw dat bekend was zou het Bestuur er mededeeling van doen in de kranten. Over de op te voeren stukken had het Bestuur niet onderhandeld met de Spelers vooral ook omdat zij voor eigen risico kwamen; met de Heer van Leeuwen betreurde hij het dat al de op te voeren stukken vertalingen waren.

Hierna vroeg P. Euwens nadere bezonderheden over de feesten in 1934, en speciaal over het te verschijnen jubiléboek. De Voorziter zeide dat er hard aan gewerkt werd. Dat hij hoopte dat een ieder die een bijdrage had toegezegd dit op tijd zou inleveren opdat het Jubiléboek op tijd zou kunnen verschijnen. Nog werd besproken wat het Be- [illegible] Jubilé in 1934, waarbij P. Euwens de moeilijkheden aan gaf van een eventueele op te voeren openlucht uitvoering; de Heer van Leeuwen vroeg uitdrukkelijk dat de Voorzitter zijn krachten zou aanwenden om de Kinderen der school buiten de feestviering te houden want tot nu toe was er nog geen uitslag van de opstellenwedstrijd gehouden bij de Feestviering van Willem de Zwijger.

Hierna sloot de voorzitter de Algemeene vergadering onder dank voor de opkomst der leden.

Rep. M.

BERICHTEN.

Afscheid Frater Richardus in Theater Brion.

Donderdagmorgen hebben de jongens van de St. Vincentiusschool officieel afscheid genomen van Fr. Richardus: de zaal was gevuld met de 500 jongens der school, terwijl rondom nog vele oud leerlingen geschaard stonden. Op het Podium hadden plaats genomen Mgr. Verriet, Pater Vicaris en de Clerus, Frater Directeur van St. Thomas College, vele oud-leerlingen, terwijl beneden in de zaal het volledige onderwijzerspersoneel aanwezig was. Er is natuurlijk gezongen en gesproken. Frater Ewaldus, als waarnemend hoofd. opende de vergadering, waarna Mgr. zelf gesproken heeft, daarna Pater Vicaris, ook nog een jongen der school, verder de Hr. Hernandez, als oud leerling, en als feestredenaar is opgetreden Pastoor Kuiper, die in een gloeiende toespraak hulde bracht aan den „meest populairen man van geheel Curaçao" Fr. Richardus. Het leekenpersoneel heeft bij deze gelegenheid een schitterend foto-album van de school en van Curacao aangeboden. Fr. Richardus heeft maar 'n paar woorden gezegd, maar die waren vol beteekenis en ze teekenden den man in al zijn groot hart en schoone ziel: „Voor de Missie wil ik sterven" toen hij de vlucht nam voor ontroering: op dat oogenblik hebben wij gezien, hoe veel mannen, oud-leerlingen, vruchteloos trachtten hunne ontroering te bedwingen — hunne oogen stonden vol tranen. Na afloop kwamen allen voor de laatste maal de hand drukken van Hem, die voor hen was geweest een opvoeder, een vader, een vriend en het is wonderbaar hoe Fr. Richardus allen met naam en toenaam noemde!

Denzelfden dag 's avonds 10 uur is Fr. Richardus met de „Venezuela" vertrokken. God zegene hem en beloone hem honderdvoudig voor het ontelbare goede aan de Curaçaosche Jeugd gegeven.

N. V. Hollandsche Bank v. West Indië.

Den 24sten dezer maand, Maandag a.s. dus, herdenkt deze instelling het derde lustrum van hare oprichting.

Onze beste gelukwenschen aan den Directeur den Heer P. R. Küp, die zooveel gedaan heeft voor den bloei der Bank alsook onze beste wenschen aan het personeel en aan de algemeene Directie in Amsterdam.

SS. Maracaibo.

Naar verluidt zal deze steamer, waaraan zoovele treurige herinneringen voor Curaçao vastzitten, om en om begin deze week hier aankomen met Venezolaansche toeristen en hier 2 dagen blijven.

Cine Hollywood.

Vrijdag is deze nieuwe „modernste" cine op 't Molenplein geopend. Laat ons hopen dat er in dit Hollywood nu eens geen Hollywoodsche cinematographische prullen zullen vertoond worden.

Priesterwijding.

Dinsdag a.s, 25 Juli, op den feestdag van den Apostel Jacobus, zal in de kerk van Pietermaai, door Mgr. Verriet, het H Priesterschap worden toegediend aan den Z. Eerw. Heer Julio F. Henriquez, Curaçaoenaar van geboorte, die zijne priesterstudieën met goed gevolg heeft afgelegd in het Seminarie van Caracas (Venezuela).

De plechtigheden beginnen om 8 uur. Sinds de plechtige wijding van Mgr. Ellis nu 37 jaar geleden, is op Curaçao het H. Sacrament van 't Priesterschap niet meer toegediend. Zij die de plechtigheden willen volgen, kunnen tegen betaling van 25cents bij de Eerw. Fraters en Zusters en ook bij de Cooperatieve een boekje krijgen, waar alles instaat.

Wij bevelen den wijdeling in de gebeden van de geloovigen. Het Priesterschap is de hoogste waardigheid die aan een menschenkind kan ten deel vallen: zijne zending is de schoonste, de verhevenste, die er is, omdat zij bestaat in het voortzetten van de zending van Christus zelf, de Zoon van God, die op aarde gekomen is, om de menschen gelukkig te maken in de aanschouwing Gods in de eeuwigheid.

Eerste Plechtige H. Mis.

Zondag 30 Juli, zal de Neomist de Z. Eerw. Heer J. F. Henriquez zijn eerste plechtige H. Mis opdragen in de parochiekerk, te Pietermaai. Om de feestelijkheden te regelen is er te dien einde een feest-comité opgericht bestaande uit de Z. Eerw. Pastoor Bartel als Eere-President, J. Henriquez President, Edo F. Jansen Vice-president, Jean Dania Penningmeester, M. C. Cardoze, Secretaris, Pedro D. C. [illegible] de Castro, John Maduro, Hipolit Bor, Thomas Henriquez, Ernesto Pardo en Arnold Maduro, leden.

POLITIE-BERICHTEN.

Gedurende de laatste twee weken werden de navolgende aantal processen verbaal opgemaakt.

Terzake:

Diefstal	2	maal
Oplichting	1	„
Verduistering	1	„
Mishandeling	11	„
Wederspannigheid	2	„
Beleediging	1	„
Dronkenschap	9	„
Verkeers overtredingen	92	„
Andere overtredingen	19	„

Katholieke Radio Omroep. K. R. O.

PROGRAMMA

ZONDAG — 23 JULI 1933
15.00 — 16.00 A. T. (Zomertijd)
(Golflengte 16,88 en/of 25,57 M.
(11,5—12 en/of 17—18 Kiloc.)

1. Pausmarsch
2. a. Musik muss sein — Hans May
   b. Heinzelmännchens Wachtparade — Noack.
   door de KRO-BOYS o.l.v. PIET LUSTENHOUWER
3. De wereld in vogelvlucht, door Paul de Waart.
4. Wir sind jung, marschlied — Otto Stranksy
   door de KRO-BOYS o.l.v. PIET LUSTENHOUWER
5. „Bouwen in de tropen" Causerie
6. Blaze away, marsch A. Holzmann
   door de KRO-BOYS o.l.v. PIET LUSTENHOUWER
7. Van en voor de Missiepost
8. Aan U, O Koning der Eeuwen

PROGRAMMA

ZONDAG — 30 JULI 1933
15.00 — 16.00 A. T. (Zomertijd)

1. Pausmarsch
2. Donausagen, Wals — J. Fucik
   door de Kro-Boy o. l. v. Piet Lustenhouwer.
3. De wereld in vogelvlucht door Paul de Waart.
4. Im Shwarzwald geht ein Mühlenrad — W. Rust
5. Eisblumen-Potpourri — Leuschner
   door de Kro-Boys o. l. v. Piet Lustenhouwer.
6. Nieuws uit Filmland door A. van Domburg
7. Uns kennt keiner, marsch — W. Heymann
   door de Kro-Boys o. l. v. PIET LUSTENHOUWER
8. Van en voor de Missiepost
9. Aan U,O Koning der eeuwen.

Bij Fr. Richardus aangeland, [illegible] de professor Z. Eerw. rustig begaan. Op eens zei Professor: *Frater*, is *deze* de school waarop zoo wordt afgegeven? Welnu Frater, U zult in mij een verdediger vinden.

Zóó particulieren, zóó het volk. Alleen zal 't volk 'n gelegenheid moeten worden aangeboden om z'n sympathie en waardeering te kunnen uiten.

'n Jaar of 7 à 8 geleden vierde Fr. Richardus z'n gouden feest als religieus. Een programma van feestviering van liefst acht dagen, 'n waar volksfeest. Van alle rangen en standen der Katholieke maatschappij, blijken van sympathie en waardeering. Z, Excellentie den gouverneur tot den armsten stakker toe. Zoo'n populair feest werd nooit of te nimmer door mij meegemaakt, zal zich ook niet spoedig meer herhalen.

Het slotnummer, de apoteose-gelukkig geen van 'n paar minuten maar voor voor lengte van jaren — 'n prachtig marmeren plaquette uit het kunstzinnig Italie, 'n buste van den gouden jubilaar, den grooten pedagoog en onbaatzuchtigen leeraar Frater Richardus, geplaatst boven den ingang der school. Nu hij heenging stijgt deze buste in waarde als herinnering van den gulden tijd dat Richardus nog hoofd der school was. De man is weg maar wat blijven moge is de geest van opvoeding steeds vaardig in dengene dien de buste verbeelt.

Wel past het ons den goeden God dank te weten, die Fr. Richardus uitkoos tot het verre Curacao te komen en hier te arbeiden vele, vele jaren tot heil van ontelbaren. En nooit heeft hij versaagd, neen versagen, Richardus wist niet wat dat was. Een klein maar sprekend feit. 't Was de laatste dag van het schooljaar en 'n waarlijk voorbeeldige jongen had de cursus voleind. Van dien knaap kon fr. Richardus in oprechtheid getuigen. „Jongens, ge weet dat N. N. de school verlaat, welnu, volmondig mag ik beweren, dat in al de jaren door hem hier op school doorgebracht was hij waar hij wezen moest — in kerk, in school — en deed hij wat hij doen moest!

Moge hij altijd voor U allen een voorbeeld blijven.

Helaas, hij is 't niet geweest —.

Evenmin als dat een geheim bleef voor mij, bleeft het geheim voor Fr. Was dan alle moeite tevergeefs geweest?

En stond zoo'n geval maar alleen! Helaas ook dat niet. Deed ik het niet voor een hooger doel, zeide Richardus' dan had ik reeds het bijltje er bij neergelegd.

Maar de liefde tot z'n ideaal, dat was ook z'n kracht, Voor de kinderziel kan nooit genoeg gedaan worden, nooit genoeg.

Fr. Richardus bleef op z'n post, ja zelfs toen reeds gebreken van ouderdom zich begonnen te openbaren. 't Gehoor verminderde, het licht in z'n oogen werd duister — ondanks alles — ooggetuigen kunnen het bevestigen, ondanks alles was en bleef Richardus de pedagoog van meer dan gewone waarde. Waar overvloed is, kan veel gemist worden en toch nog voldoende behouden blijven.

Maar eindelijk werd — als Vondel zegt — de held, metgeweld, neergeveld.

Fr, Richardus *moest* wel rust nemen ondanks z'n ijzeren wil tot werken hij *moest* de school verlaten.

En nu, sinds eergisteren heeft hij ook Curaçao verlaten. Dankbaarheid eischt dat wij den man die zooveel heeft gedaan voor de Curaçaosche maatschappij in onze herinnering bewaren. Dat Fr. Richardus ooit Curaçao vergeten zal acht ik te behooren, tot de onmogelijkheden.

L. D. M.

Onderscheiding.

Deze week is alhier bericht ontvangen, dat de Heer Ernesto Martijn, Consul Generaal van Haïti, alhier door den President der Republiek benoemd is tot Ridder in de Orde van „Honneur et Merite".

Onze beste en hartelijkste gelukwenschen aan onzen vriend Ernesto! Onze gelukwenschen ook aan zijne achtbare familie.

Processie Groot Kwartier.

Zondag l.l. is er plechtige Processie geweest in de koraal rond de Kerk van Groot Kwartier. Mgr. Verriet zelf heeft gepreekt. Er was een ontzagelijke toeloop van volk. De Z. Eerw. Pastoor van Weerelt, haalt alle eer voor de organisatie en het verloop der plechtigheid. Een woord van oprechte bewondering ook nog voor het groote Koor der schoolkinderen die op werkelijk keurige wijze de Gregoriaansche zangen hebben uitgevoerd.

Geslaagd.

Verleden Zaterdag is hier bericht ontvangen dat de Heer Miguel E. Dovale, in Holland geslaagd is voor het examen van Belasting Consulent. Onze gelukwenschen aan den gelukkige geslaagde en aan zijne achtbare familie.

Aeroplaan.

Woensdag rond 3 uur in den middag is er een geheimzinnige aeroplaan verschenen boven Willemstad: ze verdween weer in Zuidelijke richting (Venezuela).

H. M's Van Nes.

Deze torpedojager is Dinsdagmorgen naar Aruba vertrokken met Z. Ex. den Gouverneur en den Procureur-Generaal. Zijn Ex. is Donderdag terug gekomen: de Van Nes vertrok onmiddelijk weer. Naar verluidt zal de Procureur pas Zondag terugkeeren.

Verkiezing op Aruba.

De week is de Heer Eman tot landsraad gekozen met 158 stemmen van de 159. Er was 1 blanco-stem; deze blanco-stemmer heeft dus de verkiezing van de Heer Eman niet in gevaar gebracht!

Er was geen tegen-candidaat.

Steun-comité.

De netto opbrengst van de uitvoering op 18 Juni l.l. in den Stadsschouwburg gegeven door den Heer R. Boskaljon, ten bate van 't Steun-Comité is 170 gulden. Het Bestuur van 't Roode Kruis heeft het plan binnenkort voor dat zelfde Comité een Tentoonstelling van Dames-handwerken te houden, met medewerking van een Dames-Comité aan welks hoofd Mej. Luisa Meyer staat.

[illegible]

Maandag is [illegible] in den ouderdom van 74 jaar, de Eerw. Zuster Pacifique, van de Congregatie van de Zusters van Breda. Mgr. Verriet verrichtte de begrafenisplechtigheden. De Eerw Zuster was afkomstig van Bonaire en heette Constancia de Palm. God beloone haar nu voor al haar lijden. Zij ruste in Vrede.

Chauffeursbond „San Cristobal."

Donderdag a.s. 27 Juli zal Mgr. Verriet voor de eerste maal op Curaçao de plechtigheid verrichten der auto-inzegening. De Inzegening zal plaats grijpen om 5 uur namidag in de koraal van de kerk van Pietermaai, waar de auto's der leden van San Cristobal zullen zijn opgesteld.

Daarna propagandatocht over Dempel, Schaarloo, Pietermaai, Breedestraat, Heerenstraat, Handelskade, Brug, Klipstraat, Hoogstr, Witte Weg, Niewindstr, Breedestr, Brionplein. 's Avond is er receptie in de zaal van den Volksbond.

Officieele berichten.

De telegrambestellers E. Reyes en H. de Windt zijn, ingaande 8 Juli 1933, uit 's Lands dienst ontslagen en in hun plaats zijn benoemd H. A. Nisbet en Armando Z. Veeris.

Een proef van de „Van Nes."

Gisteren, Vrijdagmorgen heeft de havendienst het oude Gouvernements sleepbootje „Elisabeth" buiten de haven gesleept naar de „Van Nes" toe, om het als schietschijf te gebruiken en het zoo in den grond te boren.

Proficiat.

Verleden Zondag 16 Juli heeft de Heer F. van Kesteren, Gemachtigde der Holl. Bank voor W.-I. het feit herdacht dat hij 12½ jaar in dienst was van genoemde instelling.

Directeur der Bank en personeel en ook de Directie in Amsterdam hebben dien dag niet onopgemerkt laten voorbijgaan. Onze gelukwenschen.

St. Cecilia.

Programma der uitvoering op Zondag 23 Juli a.s. des avonds om 7½ uur op het Brionplein.

1. Marche des Petits Pierrots A. Box.
2. L'Italienne à Alger ouverture Rossini
3. Donau- Wellen- Walzer. Ivanovici.
4. Jetzt mid's gemütlich- Potpourr Leuschner.
5. The Musiciens Strike Marche Burlesque Ch. Gezig.

PAUZE

6. Auf Wiedersehn Leb wohl Slow-Fox. Hoffmann.
7. Fantaise sin La Traviata. Verdi
8. Entre flores valse J. Boskaljon.
9. Maxim-Marsch, F. Lehal.

Correspondentie.

Tot onzen spijt kunnen we een ons toegezonden artikel over Wantoestand wegens plaatsgebrek deze week niet plaatsen.

Bekendmaking.

De gouvernementsveearts als beheerder van de openbare markten schrijft ons het volgende:

Daar de verkoop van artikelen zooals rijst, aardappelen, uien, suikergoed, gedroogde visch e.d. op de markten vooral die aan het Waaigat, afmetingen aannam die niet gewenscht zijn, omdat de markten er in de eerste plaats zijn voor versche groenten, versch fruit en versche visch m.a.w. producten van het eiland zelf en de verkoop van eerstgenoemde artikelen aanleiding gaf tot klachten van de zijde van winkelhouders in de buurt van de markten, wordt het volgende bepaald:

a. Op de openbare markten mogen al- [illegible] fruit, versche groente en versche visch; daarbij mogen door de verkoopers van de twee eerstgenoemde artikelen ook worden verkocht kippen, eieren en andere producten des lands, en verder knolgewassen, echter moet dit beperkt blijven tot de kleinste helft van de voorraad te verkoopen levensmiddelen.

Laat nu de klok maar luiden!!!

Hercules Kampioen.

Na een spannende competitie is het de C. V. V. „HERCULES" gelukt als overwinnaar uit het strijdperk te treden en het is hier zeker op zijn plaats deze kranige en sportieve vereeniging van harte geluk te wenschen met het behaalde succes.

Vier jaren lang heeft „HERCULES" gezweefd in de ranglijst der 2de klasse competitie en telkens opnieuw is zij weer met frisschen moed begonnen.

„De aanhouder wint," zegt het spreekwoord. Zoo ook hier. „HERCULES", gij zijt er gekomen en gij hebt alle eer van Uw Victorie, daar ben ik die al Uw wedstrijden heb bijgewoond ten volle van overtuigd. Het was inderdaad Uw beurt om kampioen te worden.

Een kranige ploeg is „HERCULES" en ik geef haar een goede kans in de eerstvolgende 1ste klasse competitie, indien zij in hetzelfde tempo verder gaat. Houdt moed jongens, niets kan je deeren.

Ook aan het sympathieke Bestuur van „HERCULES" breng ik bij deze mijn welgemeende gelukwenschen en ik ben er zeker van, dat onder Uwe energieke leiding de vereeniging nog tot grooter bloei kan worden gebracht. Dat Uw Club nog lang mogë leven en eenmaal nog grooter resultaten zal behalen is mijn innigste wensch.

PATRON.

DE HEER EN MEVROUW

JOS. BUTÔT GOOSSENS

geven met vreugde kennis van de geboorte van hun zoon

RUDOLF.

17 Juli 1933. Willemstad, Curacao. Bargestraat 40.

Openbare Verkooping.

Op Woensdag den 19den en Maandag den 24sten dezer maand worden in het openbaar verkocht en aan de meestbiedenden toegewezen de goederen afkomstig uit het faillissement van den heer H. J. C. BODENBURG HELLMUND.

De verkooping zal plaats hebben in het gebouw **Klipstraat 97** (bekend als het „Keyzershof") telkens aanvangende te **9 uur des morgens.**

Bizonderlijk worden op den eersten verkoopdag geveild huisraad, meubelen en aanverwante zaken stoelen, ijzeren ledikanten, waschtafels, glas- en aardewerk, spiegels, schilderijen, naaimachine enz. enz.

Op den 24n. muziekinstrumenten als piano, electrola, victrola, mandolin enz. en een zeldzaam mooie collectie muziek, platen meest klassieke muziek, een waardevolle verzameling post- en portzegels en eindelijk een goed onderhouden bibliotheek, grootendeels werken van rechtsgeleerdheid, maar ook veel belletrie.

Volledige lijsten der te verkoopen zaken, zoomede de veilcondities zijn gedeponeerd ter Griffie van het Kantongerecht alhier, en ten kantore van ondergeteekende, alwaar belanghebbenden daarvan kosteloos inzage kunnen nemen.

Alle gewenschte inlichtingen worden ook gaarne door ondergeteekende verstrekt.

Kijkdagen: Alle werkdagen van 17 den dezer, van ongeveer 9 tot 12 uur des voormiddags.

Curaçao 10 Juli 1933.

De Curator in het faillisment.

H. J. Beaujon.

DANKBETUIGING.

Bij deze betuig ik mijn oprechten dank aan alle families, vrienden en bekenden voor hun blijk van belangstelling bij de ziekte en het overlijden van mijn geliefde echtgenoote

FRANCISCA MODESTA RODRIGUEZ,

tevens aan de Drs. SAMSON, BOOGAART en HUGENHOLTZ voor de verleende pogingen om haar leven te redden, alsmede de Moeder en de Zusters van het St. Elizabeth Hospitaal voor hun moederlijke en liefderijke verzorging.

GUSTAAF WOLFF.

Curaçao 19 Juli 1933

Compania Trasatlántica
(Spaansche Lijn.)

Eerstvolgende afvaarten van Curaçao:

naar Pto Colombia, Cristobal, PTO. LIMON, PTO. BARRIOS, HAVANA, NEW YORK, Cadiz en Barcelona:

SS. „MAGALLANES"	9-10 Aug.,	10-11 Oct.,	10-11 Dec.

naar Pto. Cabello, La Guayra, STO. DOMINGO, San Juan, Canarias, Cadiz en Barcelona:

SS. „MARQUES DE COMILLAS"	17-18 Aug.,	18-19 Oct.,	18-19 Dec
SS. „JUAN SEB. ELCANO"	17-18 Sept.	17-18 Nov.	17-18 Januari 1934.

naar Pto. Colombia, en Cristobal:

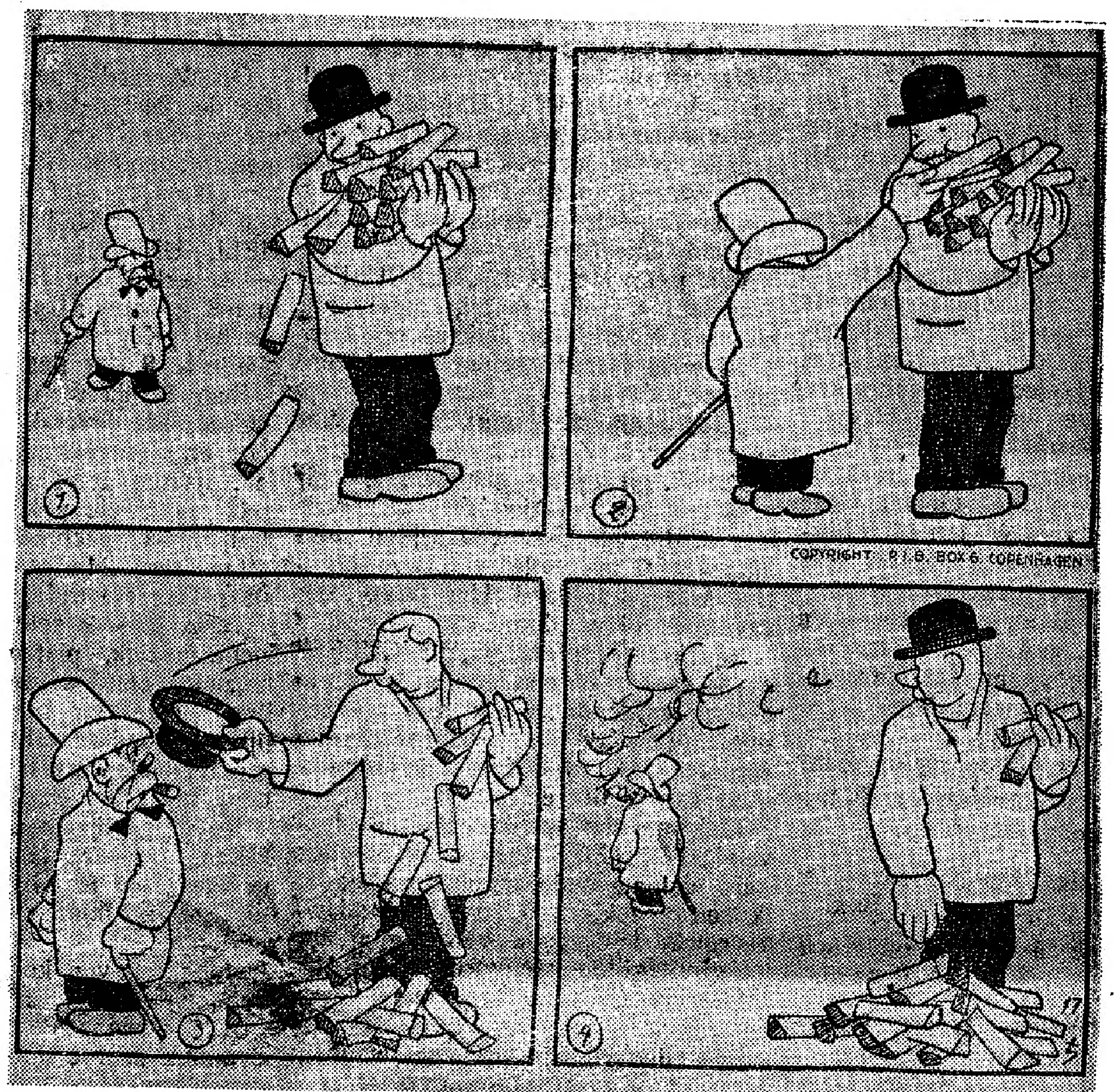
SS. „JUAN S. ELCANO"	9-10 Sept.,	9-10 Nov.,	9-10 Jan. 1934.

Passages naar New Orleans en andere plaatsen met overscheping in Cristobal, kunnen hier worden uitgereikt.

Alle inlichtingen te bekomen bij:

S. E. L. MADURO & SONS, Agenten.

De Ruyterplein No. 2. Telefoon No. 72 & 505.



Adamson biedt de behulpzame hand.

OttoRoelofs' Thee blijft de beste
Sedert 1764

WAKE UP YOUR LIVER BILE— WITHOUT CALOMEL

And You'll Jump Out of Bed in the Morning Rarin' to Go

If you feel sour and sunk and the world looks punk, don't swallow a lot of salts, mineral water, oil, laxative candy or chewing gum and expect them to make you suddenly sweet and buoyant and full of sunshine.

For they can't do it. They only move the bowels and a mere movement doesn't get at the cause. The reason for your down-and-out feeling is your liver. It should pour out two pounds of liquid bile into your bowels daily.

If this bile is not flowing freely, your food doesn't digest. It just decays in the bowels. Gas bloats up your stomach. You have a thick, bad taste and your breath is foul, skin often breaks out in blemishes. Your head aches and you feel down and out. Your whole system is poisoned.

It takes those good, old CARTER'S LITTLE LIVER PILLS to get these two pounds of bile flowing freely and make you feel "up and up." They contain wonderful, harmless, gentle vegetable extracts, amazing when it comes to making the bile flow freely.

But don't ask for liver pills. Ask for Carter's Little Liver Pills. Look for the name Carter's Little Liver Pills on the red label. Resent a substitute. © 1931 C. M. Co.

THE NEW-ZEALAND SHIPPING CO., LTD., SHAW SAVILL & ALBION CO., LTD.,

SNELSTE VERBINDING MET PASSAGIERSBOOTEN TUSSCHEN CURACAO EN

PANAMA & NEW-ZEALAND	SS. "MATAROA"	(12.500 ton) (C)	Juli	25/26
	SS. „RUAHINE"	(11.000 ton) (C)	Aug.	3/4
	SS. "REMUERA"	(11.500 ton) (C & T)	Sept.	6/7
LONDEN & SOUTHAMPTON	SS. "TAMAROA"	(12.500 ton) (C)	Juli	10/11
	SS. „ROTORUA"	(12.250 ton) (T)	Juli	30/31
	SS. "AKAROA"	(15.000 ton) (C)	Aug.	17/18

C — Cabin Klasse T — Toeristen Klassen

Cabin & Toeristen Klassn naar Panama	£ 5.—	(minimum)
Cabin Klasse naar New Zealand	£ 42.—	„
Toeristen Klasse naar New Zealand	£ 28.—	„
Cabin Klasse naar Engeland	£ 30.—	„
Toeristen Klasse naar Engeland	£ 20.—	„

PASSAGEPRIJZEN WORDEN BEREKEND VOLGENS DEN KOERS VAN DEN DAG.

S. E. L. MADURO & SONS, Agenten.

48 De Ruyterplein 2. Telephoon: No. 72 & No. 505.

JOHN G. EMAN, Agent Oranjestad Aruba.



Een bekend Nederlandsch geneesheer schrijft:
„Kalzan maakt de tanden hard en wit en voorkomt het voortschrijden van tandbederf."

Sterk Uw tanden

van binnenuit —

met KALZAN, het kalkvoedsel

Tot voor kort gold de regel: schoone tanden bederven niet. Maar ziet – Uw goed onderhouden gebit verzwakt ondanks alle zorg. Tandbederf heeft dus blijkbaar een andere oorzaak.

Volgens de nieuwste ontdekkingen zijn de tanden geen dood been, maar levende deelen van Uw lichaam. Een tand kan ziek zijn en verzwakken door . . . . ondervoeding. Met borstelen – hoe noodzakelijk ook – maakt ge geen zwakke tanden sterk. Dat kan alleen door de tanden te voeden met kalk, want kalk is het hoofdvoedsel der tanden en kalktekort veroorzaakt het zwak en pijnlijk worden van het gebit.

Met Kalzan, het kalkvoedsel, zult ge Uw tanden de kalk toevoeren die noodig is voor het verkrijgen en in stand houden van een gaaf, sterk gebit. Met Kalzan zullen Uw tanden weer wit worden en gij bespaart Uzelf veel tandpijn.

Bestrijd tandbederf door haar werkelijke oorzaak: kalktekort in Uw lichaam – op te heffen met Kalzan, het kalkvoedsel. Kalzan zal tevens Uw geheele gestel versterken en Uw weerstandsvermogen tegen ziekte verhoogen.

KALZAN

Het Kalkvoedsel.

In alle Apotheken



VECHT TEGEN CONSTIPATIE.

Laat constipatie U niet terneer slaan.
Vergiften circuleeren in het bloed. Veroorzaken puistjes Benemen Uw levenslust. Dooden de eetlust. Dokters schrijven Fleischmann's Yeast voor tegen constipatie. Drie tabletten per dag zullen U helpen. Probeer Yeast voor een week. Let op hoe U zich beter zult voelen.

FLEISCHMANN'S YEAST.



SUCCESS



In a few short months the Gillette BLUE BLADE has won a position of indisputable dominance. This is a [illegible] tribute to the blade's outstanding quality and sensational performance. Get incomparable shaving comfort. Try the Gillette Blue Blade.

No package contains genuine „GILLETTE BLUE BLADES" unless it carries the portrait of King C. Gillette.

Agent

A. P. MAAL P. O. BOX 94.

L. O. LAMPE

PRAKTIZIJN GEVESTIGD.

Kantoor Bargestraat No. 32. Kantoor uren:
8 a.m. tot 12
1.30 tot 4.30 p.m.
Buiten kantooruren om is hij volgens afspraak te raadplegen.

4-2

ALUMINUM LINE.

Geregelde vracht en passagiersdienst tusschen New Orleans, Mobile, **Port au Prince, Santo Domingo**, CURACAO, Puerto Cabello, La Guaira en PARAMARIBO, en **vandaar direct naar CURAÇAO** en New Orleans als volgt:

	Vertr. NEW ORLEANS	Aank. CURAÇAO	Aank. PARAMARIBO
SS. "DALVANGEN"	Juli 24	Aug. 4	Aug. 11
SS. "VESTVANGEN"	Aug. 14	Aug. 25	Sept. 1
SS. "DALVANGEN"	Sept. 4	Sept. 15	Sept. 22

	Vertr. PARAMARIBO	Aank. CURAÇAO	Aank. MOBILE, Ala.
SS. "VESTVANGEN"	Juli 26	Juli 30	Aug. 7 *
SS. "DALVANGEN"	Aug. 16	Aug. 20	Aug. 28
SS. "VESTVANGEN"	Sept. 6	Sept. 10	Sept. 18

* De schepen aldus gemerkt gaan naar New Orleans La.

S. E. L. MADURO & SONS, Agenten.

De Ruyterplein 2. Telephoon No. 72 & No. 505.

JOHN G. EMAN, Agent Oranjestad Aruba.

ATTENTIE:

Abonné's, aan wie schriftelijk is gevraagd de verschuldigde gelden te voldoen, worden beleefd en dringend verzocht, het verschuldigde bedrag zoo spoedig mogelijk te zenden.

De Administratie.

V. ROSSEM'S
Poorters-Toebach
DE BESTE VARINAS



Have ARCHER Do It.

Eenige en Algemeene Bekendmaking.

Wij maken onze stroomverbruikers er op attent, dat de stroomkwitanties over de maand JUNI zonder uitzondering voor of op 24 JULI a.s. betaald moeten worden.

Alle na deze datum niet betaalde Kwitanties zullen door ons worden geïncasseerd, verhoogd met EEN GULDEN incassokosten.

Wij verzoeken onze verbruikers tijdig hun kwitanties te voldoen, ten einde ons niet te noodzaken tot afsluiting over te gaan.

ELECTRICITEITBEDRIJF.
CURAÇAO.

DE „SPORT"

Mededeelingen van „De Curaçaosche Voetbalbond."

Wedstrijd — Uitslagen.

"Wilhelmina Beker"	Bismarck	—	Volharding	: 0—2
"Zilveren Bal"	Juliana	—	D. N. S.	: 0—1
Res. 1ste Kl.	R. C. C. 2	—	Transvaal 2	: 2—0

Competitie-standen per 16-7-'33.

1ste klasse	Gesp.	Gew.	Gel.	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten
Transvaal	5	4	0	1	11	7	8
Republiek	4	3	1	0	5	1	7
Volharding	4	3	0	1	6	3	6
Asiento	6	2	2	2	10	6	6
Trappers	5	3	0	2	12	8	6
Jong Holland	4	2	1	1	8	6	5
Bismarck	4	1	0	3	4	12	2
R. C. C.	5	0	1	4	7	12	1
Go Ahead	5	0	1	4	1	9	1
Res. 1ste klasse.							
Republiek 2	7	4	2	1	10	5	10
R. C. C. 2	6	4	1	1	9	4	9
Trappers 2	6	3	1	2	8	7	7
Bismarck 2	6	3	0	3	5	4	6
Volharding 2	5	2	1	2	6	5	5
Jong Holland 2	5	2	1	2	3	4	5
Asiento 2	6	1	0	5	5	9	2
Transvaal 2	5	1	0	4	3	9	2

Eindstand comp. 2de klasse.

	Gesp.	Gew.	Gel.	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten
HERCULES	8	6	1	1	11	3	13
D. D. V. O.	8	6	0	2	11	4	12
De Ruiter	8	5	1	2	6	6	11
Scherpenheuvel	8	3	4	1	8	5	10
D. N. S.	8	4	1	3	9	4	9
Juliana	8	2	1	5	6	16	5
M. S. Z.	8	2	1	5	8	15	5
Olympia	8	1	2	5	5	7	4
S. D. O.	8	1	1	6	3	8	3

WEDSTRIJD-PROGRAMMA.

Zondag 23 Juli.

MUNDO NOBO

W. B. D. R. C. C. — Trappers
4.45 precies
Scheidsrechter: Brand
Grens. : Dijk
: Ridderplaat

Z. B. H. Bismarck 2 — De Ruiter
3.30 precies
Scheidsrechter: De Jongh

RIF

Z. B. B. M. S. Z. — Olympia
4.45 precies
Scheidsrechter: Jesurun

Zondag, 30 Juli.

MUNDO NOBO

W. B. E. Jong Holland — Republiek
4.45 precies
Scheidsrechter: Franken
Grensr. : Ridderplaat
: Kranenburg

Z. B. G. Trappers 2—Volharding 2
3 30 precies
Scheidsrechter: De Wolf

ASIENTO

Res 1ste klasse
Asiento 2 — Bismarck 2
4.45 precies
Scheidsrechter: Ramos

Zondag, 6 Augustus.

MUNDO NOBO.

W. B. F. Winnaar E.— Volharding
4.45 precies

Z. B. I. Hercules — Republiek 2
3.30 precies

ASIENTO

Res. 1ste klasse
R. C. C. 2 — Trappers 2
3.30 precies

SCHERPENHEUVEL

Res. 2de klasse
D. D V. O. 2 — D. N. S. 2
4.30 precies

Zondag, 13 Augustus.

MUNDO NOBO

1ste klasse
Bismarck — Republiek
4.45 precies

Res. 1ste klasse
Jong Holland 2 — Volharding 2
3.30 precies

ASIENTO

Res 2 klasse
De Ruiter 2 — Hercules 2
3 30 precies

RIF

Res. 2de klasse
Juliana 2 — Olympia 2
3 30 precies

SCHERPENHEUVEL

Res. 2de klasse
D. D. V. O. 2 — Scherpenheuvel 2
4.30 precies

Zondag, 20 Augustus.

MUNDO NOBO

W. B. G. Asiento — Winnaar D.
4.45 precies

Z. B. K. R. C. C. 2 — D. N. S.
3.30 precies

ASIENTO

Res. 1ste klasse
Jong Holland 2 — Transvaal 2
3.30 precies

Zondag 27 Augustus.

MUNDO NOBO

1ste klasse
Jong Holland — Volharding
4.45 precies

Z. B. M. D. D. V. O. — Winnaar B
3.30 precies

ASIENTO

Res. 2de klasse
Hercules 2 — Juliana 2
3.30 precies.

SPELREGELS & PROTEST-COMMISSIE

Het door de M. S. Z. ingediende protest inzake den comp. wedstrijd „HERCULES" — „M.S.Z" is op grond van de gedane verklaringen afgewezen. De stand blijft dus 1 — 0 in het voordeel van „HERCULES", waardoor deze vereeniging thans beslag heeft op den titel van Kampioen 2de klasse.

Het Bestuur.

DE NEDERLANDSCHE PADVINDERS-VEREENIGING.

AFDEELING WILLEMSTAD CURAÇAO.
GROEP I
(Schotsche dassen).
Groep-Nieuws
van

23 tot en met 30 Juli 1933.

Troep-Mededeelingen; Tot 2e Klasse Verkenner bevorderd: *S. PIETERSZ* SPOOR TEEKEN; Een Padvinder is ACTIEF in Goed *Doende*... niet PASSIEF in Goed *Zijnde.*

VERZOEKE HET KAMPGELD VOOR ARUBA SPOEDIG AF TE DRAGEN.

De Kamp-Leiding.

GECOMBINEERDE PATROUILLE-AVOND.

WOENSDAG 26 Juli.

om 18,30 uur op 't RIF verzamelen. Tooneel-Repetitie's der Patrouille's voor 't JAARFEEST.

Kamp-Instructie van den Hopman „Kamp GROOT SINT MICHIEL."

DONDERDAG, 27 JULI.

INSPECTIE KAMP GROOT SINT MICHIEL.

(in burger van 17 tot 18 uur, voor alle patrouille's).

KAMP GROOT SINT MICHIEL.

(laatste vóór-training voor ARUBA).

Kosten Fl. 1,50 per persoon.
(Donderdag betalen).

SCHOOLWERK MEDE.

Vertrek: Vrijdag,
28 JULI 4.30 uur RIF.
terugkeer: Zondag,
30 JULI 7.— uur BRIONPLEIN.

NIEUWS UIT DE CURACAOSCHE RIMBOE.

Dinsdag, 24 JULI om 16,30 uur op het RIF verzamelen.

Tooneel en Kamp-Instructie.
Handballen en Verhaal:
„DE SMOKKELAARSGROT"
Donderdag 27 Juli
van 5 tot 6 uur, op 't RIF voor Bagheera.

INSPECTIE voor 't KAMP.
(in burger)

KAMP GROOT SINT MICHIEL.

(laatste voor-training voor ARUBA)

Kosten Fl. 1.50 per persoon (Donderdag betalen).

SCHOOLWERK MEDE.

Vertrek: Vrijdag, 28 JULI 4 30 uur RIF.

Terugkeer: Zondag, 30 JULI 7.—

De Oude Wolf.

MOEDERDAG.

't Allereerste wat een kind leert praten is, „MOEDER." De allereerste, waar hij met zijn zorgen, pijn of moeiten heenloopt, is Moeder. Zij geeft hem 't voedsel en leert hem de eerste pasjes loopen. Zij zorgt voor hem, waakt over hem, begrijpt hem.

Het is de hoogste vorm van Liefde die tusschen Moeder en Kind. Geen afstanden kan die Goddelijke verbinding vernietigen.

.... In den middag, reeds om drie uur kom n de Jongens met braadpannetjes onder den arm, op 't terrein. De Leider zit rustig in een stoel onder 't afdak, maar wordt al spoedig bestormd met vragen en vertellingen. Weg Rust ... maar daar was den middag ook niet om begonnen.

De H. P. L. arriveert en loopt niet lang daarna met het Contributie-boekje rond, alles gaat vlot en zoo staat om vier uur de Troep aangetreden voor 't Appél. Allen present.

„Ru en John, jullie vormen een bakgroep, Bert en Bruno bakken ook samen." Zoo wordt de Troep in 11 groepjes van twee ingedeeld.

„Ru en John, jullie dragen 't Insigne KOK en mogen 't beslag maken. De anderen bouwen hunne keukentjes, verzamelen hout, dekken de tafels en brengen de vlaggen aan op 't terrein. Elk weet zijn taak? Goed ... aan je werk".

Ieder gaat zijn gang en er wordt druk gewerkt. Ginds verrijzen de keukentjes, netjes aaneengereid, door touwen in vierkant van elkaar gescheiden. Verderop bevestigen ze de vlaggen bij de Poort en in dien hoek, worden de tafels keurig gedekt met de witte lakens. Vork en Mes naast ieder bord, bloemen in 't midden op de tafel. Ru en John zitten bij de zeekant en hebben druk werk met 't Beslag. 't Moet echt lekker zijn, want ook *hun* Moeder komt en die heeft een goede smaak. Marco is ginds bezig, de vanille met de suiker te mengen ... af en toe moet hij toch even keuren, of er nog méér bij moet.

Dan, zoo tegen schemer, worden de vuren ontstoken en vangen de Jongens met een eerste Bak-Proef aan.

Zittend op Rieten Stoelen ..., dicht bij de Keukens ... kijken belangstellend twee oude Dames, naar 't Bakken der Jongens.

Daar komt de eerste MOEDER aan de Poort ... daar snelt een Padvinder haar tegemoet. 't Is *zijn* Moeder en triomphantelijk troont hij haar naar zijn Keuken en toont alles en zijn Bak-Kunst. Maar 't Vuur wil niet erg ... 'n beetje zenuwachtig door 't gewichtig oogenblik.

Auto-getoeter bij de Poort ... zie, *Andere* Moeders, *andere* Padvinders, die met een blij gezicht *Hun MOEDER* alles toonen en de jongens *Hun MOEDER* toonen.

.... Eenigen bakken zwijgend door. .... Hun Moeder was niet gekomen, had 't te druk ....

Een klein Zusje van een Padvinder beweegt zich parmantig door de keukens .... lust er ook wel één. Er zijn veel Jongens, die voor haar bakken zullen.

Nou die pannekoek omgooien .... Kijk mijn Moeder eens kijken, en die Anderen. Nou vooral niet zenuwachtig zijn Húp .... daar gaat ie! Hé ... nou is 't ie niet gekeerd. Nog eens probeeren. Ja, hoera, 't is gelukt en deze kant is mooi bruin!

Aan de keurig gedekte tafels zitten de MOEDERS en eten de Pannekoeken. De Jongens loopen bedrijvig af en aan. Hoe kan je MOEDER nou op twee, drie Pannekoeken leven?" Toe Moeder ... neem er nou nog een. Je moet er nog van Groeien! Ik zal *die* Moeder er nog eentje geven. „De Moeders kunnen 't niet meer bij houden. Gelukkig schenkt Limonade een oogenblik verademing.

Als dan Niemand meer iets wenscht, lusten de Koks er zelf nog wel een paar. „Verdikkie, .. nou 'k ze voor mijn eigen bak ... zijn ze veel beter."

Daar klinkt 't fluitsein van den Leider, 't Bakken is afgeloopen. De MOEDERS verlaten 't terrein ..., uitgeleide gedaan door hun Jongens. De Herinnering blijft naleven.

Een half uur later is alles gewasschen en in orde gebracht.

Dan ligt 't Terrein weer eenzaam en stil .... in de Leiderskamer zit de Hopman en door zijn hoofd warrelt Plan voor een VADER-DAG. De Vaders, die gelijk met hunne Zoons een Week-End doorbrengen. Hun gadeslaan en hun als eigen „Patrouille" een Goed Voorbeeld geven.

Willemstad, 17 Juli 1933.

M.

Lezing van dhr. F. J. Linnartz,

gehouden bij de openstelling der bibliotheek van de St. Thomaskring.

Geachte toehoorders,

Door het bestuur van de St. Thomaskring daartoe uitgenoodigd, heb ik het genoegen een korte inleiding te houden bij de opening van de nieuwe bibliotheek der vereeniging.

Als eerste der te behandelen punten is daar het antwoord op de vraag: *welk nut heeft een bibliotheek?* Deze vraag kan gevoeglijk worden getransformeerd in een andere, „welk nut heeft [illegible] lectuur in onze [illegible] tijd? [illegible] geestesleven merkwaardig genoeg was en tijdontworsteld, om in zich de vitaliteit en het recht te dragen naar vereeuwiging, in zoovere menschelijk hart — en hersenwerk deze oerkrachtige tendenz verdragen kan.

Welhaast iedere eeuw, welhaast ieder volk van eenige cultuurwasdom, heeft zijn bezetenen gekend, zijn hartstochtelijken, bezeten door een oerdriftige eeuwigheidshonger, — en zijn vervoerden, die weenend of jubelend, bespot of aanbeden, vergeten of wereld-vermaard, maar altijd in diepste grond eenzaam toch, leefden op het strand, waar het zand der tijdelijkheid en de wiegende levende wateren der eeuwigheid elkaar ontmoeten.

De beeldspraak is oud maar subliem. De zee: het beeld, het teeken der eeuwigheid. Doet de zee anders dan weergeven de fascetten der eeuwige rythmen, in haar eeuwig blij en eeuwig klagend lied, die wisselende rhapsodezang, als zij rust in avondgoud, of deint in verrukking, of kabbelt in extase, of loeit in ongetoomd vreeselijk geloei als de eeuwige wetten van vergelding en wrake —? Doet de zee anders dan de fascetten wéérspiegelen van het gelaat Gods, als zij licht, lacht, donkert, brandt in avondgloed of zilvert in middaglicht? Goedheid, vreugde, droefenis, verrukking .... Schoonheid, almacht, wijsheid, rechtvaardigheid ... o gelaten der zee, o teekenen der goddelijke titels!

De groote mensch, de mensch van innerlijk-geniale structuur, hij waagt zich aan het strand, waar aarde en hemel elkaar raken in de snijlijn van een horizon, waar de ziel haar eindeloosheid meet aan het eindeloos geslag der golven.

De groote mensch, hij raapt een schelp in het zand ...

... de schelp van Dantes „Divina Comedia" waarin heel het goddelijk orgelspel ruischt, de schelp van Sint Thomas „Summa", waarin het gezang is van Gods wijsheid, de schelp van Franciscus „Zonnelied" waardoor de guitaren ritselen van zijn vreugde, de honderd, de duizend schelpen, die samen een lied zingen uit het koor van den Euwige.

Ik had een vraag te beantwoorden. Wat is het nut van lectuur? Voor hem, die genoeg mensch is, om niet te zijn vastgeroest in de vraatzuchtige tijd en in de stof, zal lectuur op de voornaamste plaats een middel zijn, zijn geestelijke inzichten te verdiepen, de horizont, die aarde en hemel, oogenblik en tijdloosheid scheidt, te verwijden en te verhelderen, zijn dorst te lesschen aan de verzadiging van anderen, of zijn lijden dragelijk te maken door de ontdekking van gelijk of grooter lijden.

Zou, in verband met het materialisme van onze tijd, het niet teekenend zijn, dat het leeuwendeel der dagelijks verslonden leesstof, iedere drang tot ontstoffing mist, en zich beperkt tot de (in *zich* geenszins verwerpelijke) ontspanningslectuur, om te zwijgen van snollenlitteratuur of erger? Wie, die niet voor halfideoot wil worden aangezien, grijpt heden ten dage bijvoorbeeld nog naar een dichtbundel of naar een litteraire periodiek?

Zie de leeszalen! Veelal zijn ze voorzien van de volledige vooraad Courths Mahlers, incluis de allerjongste, gedrukt in zooveelduizend exemplaren, maar zoek eens naar Engelman, Marsman, de Graaf, Nyhoff, Slauerhoff, A Roland Holst, enz. enz. om nu eens een zeer onvolledige lijst van verschillend gevederde cultuurvogels te noemen, die hun werken laten drukken in een paarhonderd-of niet in-den-handel-oplage.

Men werpt op: ten eerste hun geschriften zijn te duur en ten tweede: wij begrijpen hen niet.

Als antwoord wil ik opmerken, dat goud duurder is dan koper en dat, bij een grootere lezerskring, tegelijk een lagere koopprijs zou ontstaan.

Wat het tweede deel der tegenwerping betreft „wij begrijpen hen niet," dàt is het hem juist! Beter ware het, eerlijk te blijven, en te zeggen: wij willen geen moeite doen hen te doorgronden, of wat hetzelfde is: wij willen met dingen van den geest zoo min mogelijk te maken hebben, of: we laten de pogingen, een schoone traditie te handhaven of een nieuwe wereld te helpen opbouwen aan die menschen over. Als ze iets bereiken zullen wij er wel ons profijt mee doen. Zoo is het verloop van de innerlijke massa-houding. Onverschilligheid, onverschilligheid voor zaken van den geest.

Wat dat begrijpen aangaat..... Geachte luisteraars. Ergens, ik weet niet meer wààr, las ik een Fransche tekst, die in slecht Nederlandsch aldus luidt: de mensch met weinig geestelijke vermogens zegt van een geniaal werk, ik snap er geen laars van. De middelmatige beweert het dóór en dóór te kennen. De werkelijk wijze of begaafde fluistert echter: ik heb er het mijne uitgehaald, al is mij àlles niet helder....

Indien dit waar is, zal tachtig procent der lezende lieden tot de eerste categorie behooren. Edoch, het is nog erger: daar zijn er, die het werk *niet begrijpen, zonder er ooit één syllabe van gezien te hebben.*

Mag ik verder gaan? Er zijn zelfs achtenswaardige lieden, die één artikel gelezen hebben over een speciaal geval, en dan hun nog ontleend oordeel klaar hebben voor àlle gevallen. Spaar mij het concreet maken van dit [illegible] mocht er wéér eens een vermetele aanval in zien van een jongere, die nu eenmaal niet mag raken aan het glazen huisje, waarin een ouderengroep zich zonnekoestert. Het is alleen jammer, dat het glas hier en daar veel weg heeft van „matglas".

Maar, geachte luisteraars, ik moet een inleiding houden voor de opening van een *bibliotheek*!!!

O! hoe grieft mij dit! dit telkens weer moeten terugkomen op die vete tusschen oud en jong. Hoe grieft mij dit, dit telkens moeten constateeren van voor mij duistere elementen, als een vruchtbare samenwerking tusschen de generaties in het nabije verschiet lag en de bindtouw plotseling wordt afgesneden. *Dwingt* men ons tot de keuze tusschen de uitersten van een somber, hooghartig zwijgen of een kamp op leven en dood tot het bittere einde? Van hieruit een saluut naar de makkers in Holland, pas nog wéér verguisd, en naar jou, ja naar jou, van Dalen! onbekende maar prachtige man, al ben je misschien? een der ouderen!

Ik moet een inleiding houden bij de opening van een bibliotheek.

En ik had gevraagd: wat is het nut van lectuur, en ik had geantwoord: hulp in 's menschen drang naar „vergeestelijking" in de eerste plaats.

Voor ons, katholieken, maar eigenlijk voor ieder waarachtig, God - en vergeldinggeloovend mensch, krijgt hier het litteraire kunstwerk een zeer bijzondere waarde. Het litterair kunstwerk dient de schoonheid, een der goddelijke titels.

Niemand minder dan St. Thomas, die voortreffelijke geleerde, heeft de stelling verkondigd, dat de natuur van den mensch verlangt naar genot, en dat hij dit niet ontberen kan. Zoo zal, zegt hij, de mensch die geen geestelijk genot heeft, haken naar het genot des lichaams. De schoonheid nu verschaft ons geestelijk genot. Sint Thomas definieerde de schoonheid als datgene, wat geschouwd zijnde, behaagt (Id quod visum placet). Inderdaad is de schoonheidswaarneming niets anders dan een geestelijke genieting van het verstand, onmiddellijk via de intuitie der zinnen, zonder tusschenkomst van redeneering of abstractie.

Waar de kunst de schoonheid dient, kan een litterair werk ons dat geestelijk genot verschaffen en voorziet het in een oer-menschelijke behoefte.

Zoo is het duidelijk, dat de kunstlitteratuur de mogelijkheid bezit, af te houden van lager lijfelijk genot, al volgt uit mijn betoog geenszins, dat dit noodzakelijk is. De geschoolden onder mijn luisteraars begrijpen, dat ik hier geen wet wil geven van Meden en Perzen voor een wiskundige wisselwerking tusschen kunstminnenden-gehalte en zedelooze individuen... Want het leven is zoo veelzijdig, een menschenhart zoo vol disposities, mogelijkheden, combinaties, gevoelens, begeerten en gedachten.

Na het behandelde, zal het eenieder duidelijk zijn, dat de schoone letteren waarde hebben voor den geestelijken mensch in het algemeen, door hun opbouwende en aanvullende elementen, en voor den naar genot hakenden mensch in het bizonder.

Mijn tirade tegen de inhoud der boekenrekken der leeszalen en bibliotheken, en de voorkeur der boekenhanteerenden, eischt echter een rectificatie. Niemand kan het den volke van Curaçao euvel duiden, dat het geen poezie leest, daar hier geen inrichtingen zijn, die positief voorbereiden tot de lezing van dergelijke litteratuur, niemand ook kan het de fraters of het bestuur van de St. Thomaskring verwijten, dat zij met het oog daarop, vooralsnog geen dichtbundels opnamen.

De groote waarde van een geestesleven, dat nog rekening houdt met dit aparte gebied der schoonheid, zal echter zelfs na een zoo vluchtige behandeling als de mijne, nauwelijks iemand meer kunnen ontkennen.

Mijn verwijt ging dan ook hoofdzakelijk tegen een euvel der op dit gebied achterlijdsche Hollandsche middelbare school, die in vele gevallen verzuimt de leerlingen kennis bij te brengen van de voornaamste contemporaine poëzie, en, zooals de dichter Greshoff in een serie artikelen een jaar of wat geleden aantoonde, ook geen geestdrift wist te wekken voor poeziegenot, daar de docenten hun stof op een enkele uitzondering na zonder talent of begeestering „vak" matig en quasi-litterair behandelen.

Toch blijf ik vurig wenschen, dat eens de tijden rijp zullen zijn voor een diep en vervoerd genieten, van wat de besten onder den volke, wisten te vergaderen aan schoonheid, wisten te ontworstelen aan hun leven of het leven daarbuiten als een schoone buit uit de witte tuinen Gods. Dat in grooter mate eens de menschheid getroffen wordt door de afglansen van Gods schoonheid, die van al wat de menschheid aan waarachtig schoons vermag te scheppen, moeten stralen. Dat door vele harten zal trillen de onsterfelijke edele passie van Paul Verlaine's kreet:

„O mon Dieu, vous m'avez blessé d'amour! Et la blessure est encore vibrante."

Geachte luisteraars, het is een wensch! Wie zijn evenmensch lief heeft, wenscht hem iets goeds toe.

En ik bezweer U, dat ik de menschheid bemin en dat ik zóó wensch en niet anders! Want, wie de schoonheid liefheeft, hem kan alles ontnomen worden (dat bewijzen de rijkdommen die ons groote kunstenaars wisten te geven ondanks een uiterlijk arm en berooid menschenbestaan), hem kan alles ontnomen worden: zijn leven blijft leefbaar.

Grooter belevenis van het poetisch genot. Het is een heilwensch, zij het een schuw gesprokene. Zijn daar immers de getuigenissen van velen die de toekomst donker inzien, zooals Maurras, die zeide in zijn „l'avenir de l'intelligence":

— Het patriciaat in de orde der daden, maar een werkelijk democratische barbaarschheid der gedachte; dat is het erfdeel der komende tijden; de droomer en de beschouwer zullen er zich kunnen handhaven ten koste hunner veiligheid of van hun welzijn —

Gaat deze visionnaire passus niet reeds letterlijk in vervulling in het Duitschland van Hitler? waar een jong intellect wordt verdelgd door een barbaarsche plattitude ...

En Maritain in „Kunst en Scholastiek":

— „*Vervolgd als de wijze en bijna als de heilige*, zal de kunstenaar misschien tenslotte zijn broeders herkennen en zijn ware roeping terugvinden

En een stuk verder dezelfde schrijver:

— „Hoe zeldzaam zij dan ook mogen zijn, die niet aan Beest willen behagen en met alle winden waaien, zal toch in het feit, dat de kunstenaars een onbaatzuchtige werkzaamheid zullen ontplooien, het menschelijk geslacht in hen leven.

* * *

Komen wij thans tot de roman. Ook de goede roman kan opheffen uit het alledaagsche, uit het banale. De goede romancier, die zijn zeer aparte visie op mensch en leven vorm en gestalte weet te geven, heeft in zijn hand een machtig cultuurwapen. Tallooze bewijzen zijn hiervoor aan te halen. Zoo heeft de Russische cultuur van na den oorlog zich een weg gebaand via film en romans. Althans voor een goed deel. De levensvisies van Dostojewski bestonden in veel geringer mate zonder zijn romans. En het feit, dat Adolf Hitler onder publiek vertoon de werken van Wassermann, Hauptmann, Stefan en Arnold Zweig, Thomas Mann en anderen liet verbranden, bewijst voldoende, dat hij in de werken dezer lieden een gevaar ziet voor zijn Hitlercultuur. Dat hij daartegenover het schrijven van nationale romans aankondigt, dat de staatsman von Papen zelf tooneelstukken vervaardigt,

maakt ons duidelijk, dat hij ook langs deze weg terreinwinst hoopt te maken.

Het ligt voor de hand, dat ook de katholieke roman de katholieke gedachte kan steunen, meer bewust kan maken, dat de katholiek-sociale roman een stem kan zijn vòòr, ja, zèlf een uiting is van katholiek-sociale actie.

De doorsneemensch bezit in de goede roman een groote schat. Hij verschaft hem tegelijk genot en heft hem, uit zijn eigen soms bekrompen inzicht, binnen de zeer bizondere gezichtskring van den talentvollen auteur. Hij ziet er, in vele gevallen, zijn eigen visie in bevestigd of verlevendigd. Soms zal zich tengevolge van romanlectuur zijn oordeel wijzigen.

Met dit al blijft de roman een gevaarlijk product. Wat voor de een goed is, kan voor een ander schadelijk zijn. Het is daarom wijs zich te laten voorlichten door vertrouwde bronnen bij de keuze der romanlectuur. Voor wat de bibliotheek der St. Thomaskring aangaat, zijn er voldoende waarborgen voor althans ongevaarlijke lectuur.

Iets anders is, dat de jeugdige lezer zich op den duur een zeker differentiatievermogen moet veroveren, dat hem in staat stelt uit een roman in het algemeen, datgene wat hem goed is, te halen en er zich door laat leiden, terwijl hij het verkeerde weet te weren, dat wil zeggen geestelijk negatief verwerkt.

Wat ik hier als differentiatievermogen benoem kan in wijdere zin beschouwd worden als de sensus catholicus, het katholiek zintuig. Wat is de census catholicus? Ziehier de omschrijving van Pater Kruitwagen o. f. m. in de Maasbode van 28 Aug. 1932 — toevallig door mij bewaard — in een artikel over katholiek denken.

Onder sensus catholicus, k a t h o l i e k z i n t u i g, verstaat men een soort zesde zintuig, waarmede iemand als 't ware onbewust weet aan te voelen, hoe hij de goddelijke en kerkelijke geboden niet alleen naar de letter, maar ook naar den geest moet onderhouden . . .

Het eerste en voornaamste doel van het k a t h o l i e k z i n t u i g is niet, datgene te ontdekken of aan te voelen, en dàn àf te wijzen, wat niet-katholiek of slechts gebrekkig katholiek is; maar om te ontdekken en aan te voelen, wat wèl katholiek is, en op grond daarvan richting en leiding te geven aan ons h e e l e denken, spreken en doen.

Het is zaak, zich dit onderscheidend vermogen, dit zesde zintuig, te verwerven. Men krijgt daardoor een eigen oordeel en een eigen stem en hoeft zich niet zoo snel weerloos te stellen tegen de raad, het oordeel van een ander, dat altijd toch het oordeel en de raad is van een mènsch, en van een individu, met individueele inzichten. Er zijn zelfs naturen, die aan niets méér een hekel hebben, dan aan de dilettantische uitroepen van verrukking, die zij, à priori, te slikken krijgen van confraters, als even zoovele lepelen wonderolie....

Nog één ding, voor ik mijn korte bespreking van de roman beeindig:

Velen is het te doen om de *inhoud* van het geschrift, laat mij nauwkeuriger zeggen: om het verhaaltje, het geschiedenisje, waaromheen de roman geschreven is. Het is niet te verwonderen, dat eveneens velen veelmaal teleurgesteld worden. Niet het verhaaltje maakt de goede roman uit, maar de wijze *waaròp* en de mate *waarin* hij de spiegel is van een universum. Zoo zullen de daden, door de figuren verricht, gemeten moeten worden aan de algemeene of bizondere aard van hun karakters, en deze aan de wereldvisie van den auteur, aan het *licht* dier wereldvisie, waardoor elke daad, elke figuur, elk détail beschenen wordt. Zoo bezien, bestaan er geen neutrale romans en zelfs geen neutrale romanfragmenten, tenzij mislukte, omdat alle details fascetten zijn van het licht der waarheid, waarin de auteur gelooft, samen synthetisch een kind zijn, geboren uit huwelijk tusschen de wereldvisie en de kunst des schijvers.

De *katholieke* roman.

Er is daarover in de laatste twintig jaren veel getheoretiseerd. Verleden jaar raakte Feber de kwestie opnieuw aan in „Leering en Leiding", in een artikel over Anton Coolen. Evenals de Jesuiet Pater van Heugten in het laatstverschenen nummer van Boekenschouw, betoogde hij, dat alle theorieën de verwezenlijking van de katholieke roman geen stap verder gebracht hebben, dat daarentegen, buiten het litteraire debat om, Antoon Coolen, de genoemde soort inderdaad schiep. Men kan Coolen dan ook de verdienste niet ontzeggen, de katholieke roman geschreven te hebben, al mogen sommigen met het regionale plan zijner werken niet tevreden zijn. Het is algemeen bekend, dat de huidige Nederlandsche roman zich in amper vijf of zes werken met het buitenland kan meten. Een der beste auteurs is nog Gerard Walschap, wiens analytische schrijfsels de toets der vergelijking met de contemporaine romankunst kan doorstaan. Op ander gebied staan de Hollanders er veel beter voor (poezie)

Vergelijken we tenslotte de eischen van de katholieke roman met het straks gezegde, dan is het duidelijk dat de kath. roman moet beantwoorden aan een kath. levensvisie. Men meene niet, dat de onderhavige roman moet overvloeien van kwezelarij, zoetsappigheid, of goedkoop pausjespelen. De kath. levensbeschouwing erkent het bestaan van goed en kwaad, van een duivel, van erfschuld, van de demonische krachten der passies. De auteur zal deze werkelijkheden niet kunnen negeeren. Al de heerlijkheid Gods, al de regens van genade, de lentes van Gods vreugde, de zomers van wasdom der deugd, maar ook alle boosheden, de modderpoelen der gezonken zielen, de troebele atmospheren van zonde en neergang kunnen in de roomsche roman een voorname rol spelen. Alles hangt af van de wijze, waarop de auteur de dingen belicht, zooals het welslagen van een portret afhankelijk is van *belichting* (maar ook van *diaphragma*! van *afstand*! van *atmospherische* gesteldheid, om de beeldspraak nu eens minder slecht te maken.)

Belichting: De auteur zal moeten belichten met de lampen der kath. levensopvatting. Diaphragma: Hij zal een wijde blik moeten hebben, die open staat voor alles, voor het algemeene en het bizondere, voor alle verschijnselen des levens. Afstand: hij zal bòven zijn stof moeten staan, een zekere distance moeten hebben. Atmospherische gesteldheid: de auteur zal in een roomsche atmospheer moeten ademen!

Genoeg van de roman. Slechts nog een wensch.

Dat men langzamerhand ertoe kome, de beste producten te lezen, wat veelal niet 't geval is. En dat men niet leze om het verhaaltje.

Wie avonturen wil, spannende (in de vulgaire zin van het woord) boeiende lectuur wil, hij zoeke zijn heil bij de ontspannings-lectuur. Deze komt in massa's en diverse qualiteiten op de markt en kan groot nut hebben. De boog kan niet altijd gespannen zijn, vooral daar een voortdurende geestelijke arbeid een habitus vooronderstelt, die niet zoo gemakkelijk is te verwerven. Ook hiervan zal de nieuwe bibliotheek ongetwijfeld ruim voorzien zijn.

Tenslotte nog een woord over godsdienstige, apologetische en didactische werken en over tijdschriften en periodieken.

Eenieder die in volle zin kind van zijn tijd wil zijn, dient althans met het voornaamste, wat de markt oplevert aan katholieke gedachte, katholiek verweer en katholieke geestdrift, bekend te zijn. Dit behoeft geen commentaar. Al het andere is schoon, goed, bijzonder, kan schitterend zijn: *dit* is noodzàkelijk, en wel voor iedereen.

Laat het nieuwe geslacht *bewust* katholiek zijn, d.w.z. een *innerlijk* sterk bewust en diepbeleefd christendom dragen. Men steke zijn licht niet onder de korenmaat.

Zeker, ook de eenvoudige, de simpele heeft bij de bergpreek uit Christus' mond het „zalig" vernomen. Maar [illegible] deze tijd, waarin zich zoo schrikbarend de waarheid van Jezus' woorden gaat vervullen: *„wie niet vóór mij is, is tegen mij,"* eischt mannen van principe, beginselvastheid.

Moge de nieuwe bibliotheek een krachtig middel zijn vooral tot **innerlijke** versterking der leden van de St. Thomaskring. Want meer dan van elke vlaggenparade, zal in de toekomst, zooals altijd, de bloei van ons geloof afhankelijk zijn van de verbreiding der heiligmakende genade, zal de bloei der katholiek sociale gedachte afhangen van de innerlijke dynamiek van een bewust katholicisme.

Een opmerking moet mij van het hart. Méér dan bij sommige semi-ontwikkelde lieden, die steeds klaarstaan om elke poging tot verheffing met hun onbenullige opmerkingen te bederven, stel ik vertrouwen in de vitaliteit der enkelen, die door *Godzelf*, en door niemand anders, zullen gekozen worden en geladen met talent en genade, om de moeilijkheden die komen, zullen glorierijk te bevechten. Dat zij luisteren naar de innerlijke stem.

Ik wensch de St. Thomaskring, bestuur en Eerw. Heer adviseur, in het bizonder fr. Canutus en Rigobert (die zeker hun aandeel in de totstandkoming hebben gehad) proficiat.

En veel succes!

Naschrift: Als, laat mij zeggen: „correctief", op de vaakbestreden Thomistische schoonheidsbepaling (ook nu na afloop der lezing) geef ik nog de eveneens scholastieke: Schoonheid is de schittering van een vorm over de geëvenredigde deelen eener stof. Waarmee ik ook nu nog geenszins de onjuistheid van Thomas' definitie erken. Voorts kwam de Thomistische bepaling, zooals men bij vergelijking zal zien, beter te pas in mijn betoog.

F. J. L.

Ingezonden stuk.

Buiten verantwoordelijkheid der Redactie, zoowel wat vorm of inhoud als wat strekking betreft. De kopy wordt zelfs bij niet-plaatsing nimmer teruggegeven.

The poisonous effects of tobacco upon men and woman.

Last year Curaçao consumed, according to Government figures 48.570.600 cigarettes, 956,800 cigars and 1,827 kilograms of tobacco with a total value of 357,171 gulden. And since the population of Curaçao is estimated at less than fourty thousand every man, woman and child smoked and chewed an average of 1214 cigarettes, 24 cigars and 1325 kilograms of tobacco. [illegible] re do not use tobacco in these three forms it is obvious that many smoked more than the amount indicated.

In the light of these figures it might be of interest to notice the contents of tobacco as given by America's great heart specialist, Doctor George Thomason, M. D., F. A. C. S. He says tobacco contains the following poisons:

1— Nicotine: 4 points.

Nicotine is one of the most violent poisons known. All animals succumb rapidly with its effect. One cigarette after it has been smoked, produces more than half a gram of nicotine. Dr. Spitzka says: to inhale the smoke of a cigarette results in the absorption of about 79% of the nicotine contained in the smoke.

2— Furfurol: 3 points.

Furfurol is one of the most poisonous agencies contained in the crude and cheap whisky. There is as much furfurol in one Virginia cigarette as in two ounces of liquid whisky. It is surely 50 times as poisonous as alcohol.

3— Colidna: 4 points.

Colidna is a liquid the odor of wich is very penetrating and it is the principal substance wich gives odor to tobacco. It is an alkaloid as poisonous as nicotine. The twentieth part of a drop would instantly kill a frog. If it is inhaled for a few seconds, will produce weak muscles and dizziness.

4— Prussic acid: 2 points.

Prussic acid is the most powerful poison known. The dizziness, headache, and nausea are phenomenons produced by the presence of this poison in tobacco.

5— Carbon Monoxide: 2 points.

This is another dangerous element for the smoker. It is the same gas wich produces obstructive deposits in the cylinders of automobiles and the vapor of dirty odor that comes out of the escape tube."

And now for its effects upon the heart and body in general.

The same physician says: „It overloads the work of the heart, because it lifts the pressure of the blood, twenty tons per day, one cigarette increases labour two tons."

Craziness has increased three hundred percent during the last half century. Medical science attributes this to alcohol, tobacco and venereal diseases.

In the book „Home Physician and Guide to Health" written by thirty specialists the effects of tobacco are given as:

chronic catarrh of the nose, heart trouble, high blood pressure and sour stomach.

Because of the delicate and more highly nervous mechanism of women tobacco has an even more baleful effect upon the fair sex than upon their masculine brothers. But to all who use it tobacco ruins the nervous system, weakens the vital organs of the body and tends to break down and impair the body's defensive mechanism. Said ex-president Hoover of America:

„There is no agency in the world that is so seriously affecting the health, education, efficiency, and character of the boys and girls as the cigarette habit. Nearly every delinquent boy is a cigarette smoker. Cigarettes are a source of crime. To neglect crime at its source is a shortsighted policy, unworthy of a nation of our intelligence."

These remarks from the pen of a man who was in the position to observe will apply with equal force to the effects of the cigarette upon the population of these islands.

In 1932 the great tobacco intrests of America alone spent 1.125,000,000 gulden advertising their cigarettes, cigars and tobaccoes.

Are you helping them to get this money back at the expense of health if so, stop and think before you smoke your next cigarette or light your near cigar?

L. Astleford, B. A. Th.

BEKENDMAKING.

Te beginnen met **Donderdag**, den **4 Mei 1933**, en zoolang er zaken zijn, die in de termen vallen om te worden verkocht, zal er **elken Donderdag (met uitzondering van eventueele feestdagen)**, ten kantore van de N. V. De Spaar- en Beleenbank van Curaçao openbare verkooping worden gehouden van bij de genoemde vennootschap beleende voorwerpen.

De verkooping zal telkens des **voormiddags te 9 uur** een aanvang nemen.

De voorwerpen, die in de termen vallen om te worden verkocht, zijn die, welke zijn beleend van **1 Januari 1931** tot en met **31 December 1931** onder **No X 3652** tot en met **No. A 1882** en waarop de interesten niet zijn voldaan.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop van hunne panden te voorkomen door de verschuldigde interesten aan te zuiveren.

Willemstad, den 13 Maart 1933.

De Voorzitter,

19 P. L. Gorsira.

SPORT-RUBRIEK.

Officieele Mededeelingen van „De Curaçaosche Voetbalbond."

Wedstrijd — Uitslagen.

"Wilhelmina Beker"	R. C. C.	— Trappers	: 3—0
"Zilveren Bal"	Bismarck 2	— De Ruiter	: 0—4
„	M. S. Z.	— Olympia	: 3—0

Competitie-standen ongewijzigd.

WEDSTRIJD-PROGRAMMA.

Zondag, 30 Juli.

MUNDO NOBO

W. B. E. Jong Holland — Republiek
4.45 precies

Scheidsrechter : Franken
Grensr. : Ridderplaat
: Kranenburg

Z. B. G. Trappers 2—Volharding 2
3.30 precies
Scheidsrechter : De Wolf

ASIENTO

Res 1ste klasse

Asiento 2 — Bismarck 2
4.45 precies
Scheidsrechter: Ramos

Zondag, 6 Augustus.

MUNDO NOBO.

W. B. F. Winnaar E.—Volharding
4.45 precies

Z. B. I. Hercules — Republiek 2
3.30 precies

ASIENTO

Res. 1ste klasse

R. C. C. 2 — Trappers 2
3.30 precies

SCHERPENHEUVEL

Res 2de klasse

D. D. V. O. 2 — D. N. S. 2
4.30 precies

Zondag, 13 Augustus.

MUNDO NOBO
1ste klasse

Res. 1ste klasse
Jong Holland 2 — Volharding 2
3.30 precies

ASIENTO

Res 2 klasse
De Ruiter 2 — Hercules 2
3.30 precies

RIF

Res. 2de klasse
Juliana 2 — Olympia 2
3.30 precies

SCHERPENHEUVEL

Res. 2de klasse
D. D. V. O. 2 — Scherpenheuvel 2
4.30 precies

Zondag, 20 Augustus.

MUNDO NOBO

W. B. G. Asiento — R. C. C.
4.45 precies

Z. B. K. R.C.C. 2 — D. N. S.
3.30 precies

ASIENTO

Res. 1ste klasse

Jong Holland 2 — Transvaal 2
3.30 precies

Zondag 27 Augustus.

MUNDO NOBO

1ste klasse

Jong Holland — Volharding
4.45 precies

Z. B. M. D.D.V.O. — M. S. Z.
3.30 precies

ASIENTO

Res. 2de klasse

te scheppen.

Na de Pauze kwam de Heer Eugenio, lid van de scheidsrechterscommissie aan het woord om een paar regels van het voetbalreglement te verklaren, die blijkbaar niet door allen goed begrepen worden; dit werd nog verduidelijkt door een kleine lezing van den Heer Brand. Hiervoor dankte de Voorzitter waarna de rondvraag werd gedaan aan de verschillende vereenigingen of er nog te wat vragen of te verhandelen was.

Enkele vereenigingen maakten hier gebruik van, wat de Voorzitter, evenals altijd, kort en duidelijk wist te beantwoorden. Zeer sympathiek was het voorstel van den afgevaardigde van „Hercules", of er tijdens de afwezigheid van den Heer de Vries niet het tweede bestuurslid waarnemend voorzitter kon zijn, zoodat de heer de Vries bij zijn terugkomst direct weer in functie kon treden als voorzitter, maar met een kleine opmerking van den Voorzitter „tot de naaste toekomst zou men wel eens verder zien" was ook dit weer afgehandeld. Toch wil schrijver dezes al de leden van den C. V. B. er op wijzen, dat dit voorstel veel zegt en dat als de Heer de Vries bij zijn meening zou blijven wij aan zijn vertrek veel zouden verliezen. 't Is waar, om zijn eigen woorden maar eens te gebruiken, „Er staan beste stuurlui aan wal, en ook mij zijn ze bekend, maar van wien ik hoop dat ze aan wal zullen blijven staan." Zie maar eens hoe onze scheidsrechters dikwijls aan onzinnige kritiek bloot staan van den eersten tot den laatsten. Laat die heeren eens een keer zelf op het veld staan en de leiding op zich nemen dan zullen ze spoedig ondervinden dat ze het er niet zonder kleeren scheuren afbrengen.

Dus de eer van voorzitter van den C. V. B. is niet bijster groot en zeker niet zoolang men nog door Jan publiek wordt uitgescholden en met steenen wordt geworpen. Toch maakt het op een vergadering den indruk bij een enkeling (gelukkig bij een enkeling) of die alles beter weten en kunnen tot in het kleingeestige toe. Ook hierin een beetje ruimer van opvatting laten wij in de stijl blijven, wat sportiever, dat zal aan den geest van den C. V. B. ten goede komen, en prettiger zijn voor het Bestuur. Natuurlijk kritiek mag er zijn, maar gezonde.

Spoediger dan we gedacht hadden waren we dan ook aan het einde van de vergadering en in plaats van half twaalf konden wij deze keer om tien uur naar huis gaan. De Voorzitter dankte alle aanwezigen voor de belangstelling en vriendschappelijke verhouding onderling waardoor de vergadering deze keer zoo spoedig kon gesloten worden.

Reporter X.

Bulgaarsch Voetbal-wee.

De regeering van Bulgarije heeft aan den Bulgaarschen Voetbalbond verboden het vertegenwoordigend elftal naar het buitenland te zenden. Dit verbod staat in verband met het blamerend resultaat van den toer naar Spanje en Portugal. In Spanje werd het een nederlaag voor de Bulgaren met dubbele cijfers. De Portugeezen, die eenige dagen later tegen de Bulgaren zouden spelen, wenschten zich met zoo'n minderwaardig tegenstander niet te meten. Deze zonden aan den leider van 't Bulgaarsche elftal de overeengekomen vergoeding met beleefd verzoek om maar dadelijk terug te keeren naar Bulgarije, daar men op het verzoek van een ploeg, die met dubbele cijfers door de Spanjaarden werd verslagen, geen prijs stelde!

Of de kwaliteit van het Bulgaarsche voetbal door dit „uitvoerverbod" zal verbeteren, is intusschen niet waarschijnlijk.

Aantrekkelijk beroepsvoetbal in Zwitserland.

De Zwitsersche voetbalvereenigingen verstaan wel de kunst voor haar spelers te zorgen, zonder dat het haar veel geld kost. Men tracht n.l. zooveel mogelijk de spelers aan een goede betrekking te helpen, waardoor ze ook na afloop van hun voetballoopbaan een behoorlijk bestaan hebben. Door het aanbieden van betrekkingen tracht men ook spelers te winnen. Zoo lazen we in een Zwitsersch blad, een advertentie, die, blijkens het opschrift, voor de aan den kant geziete Duitsche joodsche voetballers bestemd is. Voor deze spelers is gelegenheid om voor de Zwitschersche club te gaan spelen mits ze voor een van de volgende functies geschikt zijn. Gevraagd wordt een flinke kleermaker, twee kappers, waarvan er een gelegenheid krijgt zich in het dameskappen te bekwamen, en een schilder en een bakker, die ook met het banketbakkersbedrijf op de hoogte moet zijn.

Naar men weet, heeft men in Zwitserland de amateursbepalingen terzijde gezet, waarmede de Zwitsersche Voetbalbond heel wat moeite en onaangenaamheden bespaart.

(Huisgezin.)

Ha... daar komt de Boot. Spoedig ligt hij gemeerd en dan allen aan Boord.... vol verwachting klopt ons hart. Jammer, dat de Heer VREUGDENHIL zelf verhinderd is, toch heeft hij veertien kleine Jongens een groot genoegen bereid.

Dan gaat 't het Schottegat in. Boven 't geronk der Motorboot uit, klinkt de frissche zang der Welpenliedjes. Een Welp pompt graag, 't is haast een wedstrijd, wie 't eerst mag pompen en nooit is de Pomp onbezet. Je krijgt zoo'n ideé hé, dat je temidden van een Storm, je Boot drijvende moet houden.

Links en rechts de groote booten, dan de wijde Watervlakte. Lustig klieft de Motorboot door de golven. Ginds ligt het oude wrak, „De Pionier." Spoedig zijn de Ontdekkingsreizigers aan boord.... wat is 't fijn in die kajuit.... en zou „De Geheimzinnige" hier niet zijn? Dan achter op 't schip, bij 't Groote Stuurrad, beluisteren zij een spannend verhaal.

Dan komt de bemanning in de Motorboot en voort gaat het weer...op nieuw avontuur. Een paar maal reeds, is de „Van Nes" gepasseerd en met belangstelling bekeken. Hé Fijn.... als 't vier uur is, dan mogen wij aan Boord.

Steeds verder gaat het, totdat een geheimzinnig Eiland wordt aangedaan. De broertjes gaan op onderzoekingstocht, bezien véél sporen en keeren met buit beladen terug. Natuurlijk wordt de Schipper niet vergeten.

Dan in een wijden boog naar H.M.'s „Van Nes". Akeela gaat vragen en héél bereidwillig volgt onmiddelijk de toestemming. Een Officier van de Wacht, Luitenant MATZEN, slaat glimlachend de broertjes gade, als zij aan boord klimmen. Zij vinden in hem een sympathieke Gids, want zelf leidt hij hen over 't geheele Schip en zien de kleine knapen voor 't eerst iets van de geduchtheid van een modern Oorlogschip en zijn uitstekende bewapening.

De sabels bij den ingang naar het Officiersverblijf lokt menige opmerking.

Zoo een zou elke Welp graag willen hebben. „Akeela, waarom wordt U geen Officier?" Bij een groot Kanon vindt een der Welpen het niet goed, dat je zittend in dien Stoel, toch zelf nog weggeschoten kan worden.

De Patapnanen, heeten na een kwartier in Welpenmond Sarafaantjes en de Kompasinrichting is fijn, om 't Schip de weg te wijzen. Maar je kan er niet in klimmen, wel „Bartje?"

Dan volgt 't Afscheid en geven de Welpen drie Hoera's voor de Bemanning van den „Van Nes". Ik neem afscheid van den vriendelijken officier van de Wacht, voor wien 't geen moeite was, veertien kleine jongens een drie kwartier rond te leiden en alles voor hen zoo begrijpelijk mogelijk te maken.

Dan gaat 't terug naar Stad... met maakt de „van Renselaer" zich los van de kade.

Even nog is 't voor de Welpen een heerlijke sensatie, rond de Boei te gaan... dan meert de Motorboot aan de kade en gaat de Horde vol van 't geziene en genotene terug naar huis.

Willemstad, 25 Juli 1933

M.

middelen voor afweer te grijpen, en de burgerlijke orde te handhaven of te herstellen.

Wat zich in Oostenrijk in de laatste maanden heeft afgespeeld, was geen uiteenzetting tusschen een oude en een nieuwe politieke beweging, dat was geen strijd van overtuigingen en ideëen; dat waren misdaden met een politieken achtergrond. Het was eenvoudig een primitieve plicht der regeering, aan deze voorvallen een einde te maken, wanneer het staatsgezag niet wilde afdanken. Er is niet aan te twijfelen, wat de plannen voor Oostenrijk waren. Men behoeft slechts te denken, aan de gebeurtenissen in Duitschland in Augustus van het vorige jaar. Algemeene terreur, bommen, dagelijks dooden in steden, veroorzaakten angst en schrik in het Duitsche volk en het gelukte, werkelijk langs dezen weg het politieke doel nader te komen. Dit moest in Oostenrijk worden herhaald, ook hier moest de terreur zijn uitwerking hebben. Men hoopte op een moreele inzinking, waardoor de macht van zelf in de handen zou vallen van hen, die den terreur hadden bevolen en aangevoerd. Men verwachtte, dat de wensch voor een herstel der rust en den terugkeer van geregelde toestanden zoo sterk zou zijn, dat ten slotte ook de, nog weerstrevende, meerderheid van het Oostenrijksche volk zich in een nieuw régime zou schikken. Deze rekening was gemaakt op plaatsen, die den Oostenrijker niet voldoende kennen en die niet overwogen hebben, dat hier juist het tegendeel moest worden bereikt van het doel waarnaar werd gestreefd.

Het plan, om Oostenrijk door een geweld-catastrophe voor de nationaal-socialistische idee te winnen, kan reeds nu als afgedaan worden beschouwd. Zoolang de Hitler-beweging in Oostenrijk met veroorloofde wapenen streed, had de partij kans op vooruitgang. Voor een Propaganda der daad volgens bolsjewistisch voorbeeld is Oostenrijk geen bodem; de poging het land in verwarring te storten, de economie zwaar te benadeelen moest bij een bevolking, die om het dagelijksche brood te kampen heeft, juist het tehendeel bereiken. Hoe kan ook een politieke partij, die het eigen Vaderland in een economische ruïne wil veranderen, er op rekenen, dat de breede massa's naar haar zal toestroomen? Onder deze omstandigheden heeft het verbod der Nationaal-socialistische partij de goedkeuring gekregen van de overwegende meerderheid in Oostenrijk. Er mocht geen uur meer gearzeld worden, wilde men het gevaar van een chaos vermijden.

De regeering Dollfuss heeft geen terreur-maatregelen tegen de Nationaal-socialistische partij genomen. De grenzen van een noodzakelijken afweer zijn niet overschreden. Voorloopig heeft men zich tot politieke maatregelen beperkt, en deze door veiligheids-beschikkingen aangevuld. Het is geen vijandelijke behandeling, van de Oostenrijksche regeering en zal ook nergens als zoodanig kunnen worden uitgelegd. De regeering hoopt, dat door de uitschakeling van de mateloze partij-politieke agitatie en door de genomen veiligheidsmaatregelen de rust en orde in Oostenrijk geheel en al hersteld zullen zijn.

Boeten.

De vereeniging „S. D. O." is beboet met f 5.— wegens overtreding van art. 21 lid 6 sub a, b & d van het H R.

Men wordt er aan herinnerd dat elftal-opgaven voor de maand Augustus in het bezit moeten zijn van den 1sten Secretaris vóór Woensdag, 2 Augustus a.s. (art. 8 lid 3 R. C. W.)

Het Bestuur.

Algemeene halfjaarlijksche vergadering van den Curaçaoschen Voetbalbond.

Op Donderdag avond, 20 Juli, om 8 uur had in het R. K. Zeemanshuis de algemeene halfjaarlijksche vergadering plaats van den C. V. B.

Alle vereenigingen, behalve S.D.O., waren door haar afgevaardigden vertegenwoordigd, de verschillende commissies en scheidsrechters. Aan de noodige warme belangstelling ontbrak het dus niet, evenmin als de warmte, die moeder natuur ons bezorgde. Vóór de opening der vergadering zag men dan ook niets anders dan een transpireerend bestuur en transpireerende belangstellenden, die al het mogelijke deden om met den zakdoek de noodige koelte bij te brengen.

De voorzitter, de Heer M. de Vries opende de vergadering met een kort woordje, dankte voor de goede opkomst, en hoopte dat deze avond een goed en vlot verloop zou hebben en dat hij in het teeken zou staan van wederzijdsch vertrouwen en vriendschappelijke samenwerking. Hierna werd het woord verleend aan den Heer A. J. Maduro, die de notulen voorlas van de laatste algemeene vergadering, gehouden 1 Januari, welk verslag met algemeene stemmen werd goedgekeurd. Wederom nam de Heer de Vries het woord over om nu een algemeene beschouwing te houden over het afgeloopen halfjaar.

Met genoegen kon de Voorzitter constateeren, dat de verhooging van boeten en andere straffen het succes hadden gehad, dat er mede bedoeld werd n.l. dat het een prikkel zou zijn om beter uit te zien in het onderhouden van het Huishoudelijk Regelment enz. De uitwerking is van dien aard geweest, dat er in dit afgeloopen halfjaar maar een enkele maal van deze maatregel gebruik behoefde gemaakt te worden.

Ook de geest van de spelers op het voetbalterrein bleek meer en meer den sportieven kant uit te gaan. Jammer dat er onder het publiek altijd nog een zekere groep is die maar niet kan begrijpen wat sport en sportief zijn beteekent en dikwijls alle wetten van fatsoen en beleefdheid mist, zoodat het zelfs voorgekomen is dat bestuursleden van den C. V. B. op het voetbalterrein niet meer veilig waren. Dit moest volgens spreker ook anders worden, en dat kon door medewerking van de leden van den C.V.B. het best bereikt worden, immers de belangen van den C.V.B. zijn niet alleen voor de bestuursleden maar voor alle leden.

Verder gaf de Heer de Vries te kennen dat het zijn plan was om het volgend jaar zijn functie als voorzitter van den C. V. B. neer te leggen met het oog op zijn verlof naar Holland, en gaf den raad om tijdig uit te zien naar een ander, maar was gaarne bereid om zoolang de tijd het hem toeliet nog van dienst te zijn aan het nieuwe Bestuur en wist er nog op zijn eigen leuke manier aan toe te voegen, dat er nog genoeg beste stuurlui aan wal stonden. Ook over het financieel gedeelte uitte spreker zijn tevredenheid, doch liet tevens uitkomen, dat men toch niet moest gaan denken dat de bond nu juist goed bij kas was. Met een kleine berekening werd even geschetst, dat als de C. V. B. met zijn internationaal elftal b.v. naar Caracas ging, dat aanwezige geld niet toereikend zou zijn.

Hierna werd door de Secretaris het verslag van de Kascommissie voorgelezen. Van die zijde worden eenige bezuinigingsvoorstellen gedaan, o. a. het vervoer van spelers en de kosten van consumptie.

De Voorzitter bedankt hierna de Kascommissie voor de diensten aan de C.V.B. bewezen, waarna er even gepauzeerd wordt. Evenwel wordt er geen gebruik van gemaakt omdat men er voor teruggeschrikt de halsbrekende toeren te verrichten die men er voor noodig heeft om een frisch luchtje

DE NEDERLANDSCHE PADVINDERS-VEREENIGING.

AFDEELING WILLEMSTAD CURAÇAO.

GROEP I

(Schotsche dassen).

Groep-Nieuws van 31 Juli tot en met 6 Augustus 1933.

TROEPMEDEDEELING. Opgenomen als Nieuwelingen:

JAN JACOB BEAUJON.
PIET ELDERENBOSCH.

JAARSTER ontvangen:

WIM DE HASETH,
OTTO R. A. BEAUJON.

Tot 2e Klasse bevorderd:

ENGBERT JONKERS.

HORDE NIEUWS:

Tot welp geinstalleerd: Oscar Beaujon.

HET MORGENGEBED
van ROBERT LOUIS STEVENSON.

De dag keert weer en brengt ons de kleinzielige sleur van irriteerende zorgen en plichten. Helpt ons mannen te zijn, die met een lach en opgewekt die plichten volbrengen. Laat opgewektheid en ijver onafscheidelijk samengaan, opdat wij dezen dag met blijdschap onzen arbeid mogen verrichten. En breng ons moe en tevreden en on-onteerd naar onze rustplaatsen om daar ten slotte de slaap te mogen genieten.

PATROUILLE-AVONDEN.

HERTEN	Maandag	31	Juli.
WOLVEN	Dinsdag	1	Augustus.
VOSSEN	Vrijdag	4	Augustus.
ARENDEN	Zaterdag	5	Augustus.

Training voor Jaarfeest en Kampuitrusting:

alle avonden van 6.30 tot 8 uur.

TROEP-AVOND.

Woensdag, 2 Augustus van 6.30 tot 8 uur.

Tooneel en Repetitie voor Jaarfeest.

WEDSTRIJD IN 'T TENTZETTEN.

TROEP-RAAD.

Vrijdag 4 Augustus van 5 tot 6 uur.

ZATERDAG ZWEMMEN en MUZIEK op den ouden tijd.

TROEP-BIJEENKOMST.

ZONDAG, 6 Augustus.

om 14,30 op 't Rif verzamelen.

TROEPSPELEN en TOONEEL voor 't JAARFEEST. ARENDEN.

DEMONSTRATIE BRUGGEBOUW van PATROUILLE VOSSEN.

DEMONSTRATIE VLAGGEMAST BOUW van PATROUILLE WOLVEN.

DEMONSTRATIE KARIBOU DANS van PATROUILLE HERTEN.

DE RIMBOEJACHTEN DEZE WEEK.

DINSDAG 1 Augustus om 5 uur op 't RIF verzamelen.

Tooneel en Zang Training voor 't Jaarfeest.

Werk voor de 2e ster en verhaal: „Wie een kuil graaft voor een ander valt er zelf in."

ZATERDAG, 5 Augustus

om 14 uur op RIF verzamelen.

VUURTORENS maken, TOONEEL en ZANG.

om 4 uur ZWEMMEN.

Goede Jacht.

De Oude Wolf.

WELPENTOCHT DOOR 'T SCHOTTEGAT.

Reeds gedurende eenige bijeenkomsten, werd er onder de Welpen over gepraat.... De Motortocht door 't Schottegat.... is dat niet fijn? Den geheelen middag op 't Water en geheimzinnige Eilanden ontdekken. Dan daarbij heeft Akeela over een oud wrak gepraat en wie weet.... misschien lijden we nog wel schipbreuk.

Als ik Zondagmiddag twee uur uit het Waterfort kom, staan de Welpen reeds verzameld voor 't Muziektentje bij de Brug. Bagheera geeft ze toestemming en daar rennen zij den Ouden Wolf tegemoet en er volgt een stormachtige begroeting.

Arme „Beb" heeft nog Kinkhoest en mag nog niet uit, verder zijn ze er allemaal. De Gidsen mogen met hun Nest, afmarsch naar de Scharlobrug. Netjes gaan de Broertjes, groep voor groep, door de Heerenstraat en dan zoo langs de Ruiterkade en over de Brug, tot achter bij de Werf.

Dan is 't wachten op de Motorboot, welke nog benzine moet laden. Onderwijl leest „Bartje" zijn verslag uit 't Hordeboek voor, van de vorige Bijeenkomst. Hij heeft er ook wat Spaansche Spreekwoorden ingezet.

Het verbod van de Nationaal-socialistische partij in Oostenrijk.

In Oostenrijk is voor de Nationaal-socialistische partij elke activiteit verboden geworden, alle militante formaties der Hitler-beweging zijn ontbonden. Een buitengewone ministerraad heeft dit besluit genomen, daar de terreur-handelingen van nationaal-socialistischen kant zich zoodanig vermeerderen, dat de regeering het niet meer kon verantwoorden, langer te wachten. Het verbod der Nationaal-socialistische partij is doorgezet onder den indruk van een laatste afschuwelijke misdaad, waarbij dertig onschuldige jonge menschen door het werpen van handgranaten over een deel ernstig werden gekwetst. In de nabijheid der stad Krems, die in de laatste maanden bijzonder onder nationaal-socialistischen druk lag, zijn tegen de marcheerende hulppolitie en soldaten deze handgranaten geworpen. De verontwaardiging over deze laffhartige misdaad is overal groot en het besluit der regeering, een eind aan den terreur te maken, wordt algemeen goedgekeurd. Ondanks alle politieke maatregelen, die in Weenen enkele menschen het leven heeft gekost en anderen in gevaar gebracht, ondanks verschillende attentaten ook in de provincies, heeft de regeering tot op het laatste gewacht, voor ze tot beslissende passen tegen de Nationaal-socialistische partij heeft besloten. De regeering Dollfuss hoopte altijd nog, door politie-maatregelen de rust en orde te kunnen handhaven en ze verwachtte, dat door rechttijdig inzicht de geweldadigheden zouden worden gestaakt. Deze verwachting is niet vervuld; de bom-attentaten tegen openbaar en particulier eigendom zijn dagelijks hernieuwd. Een, over heel Oostenrijk verspreide, terreur-organisatie verhoogde haar activiteit in zulk een wreeden vorm, dat de bevolking het niet meer zou hebben begrepen en als een bekentenis van eigen zwakte zou hebben beschouwd, wanneer de regeering Dollfuss nog verder gearzeld had om naar de noodige

Wat de H. Stoel voor Rusland deed.

Over het algemeen heeft men in de pers veel te weinig aandacht geschonken aan helgeen de Pausen voor Rusland hebben gedaan. In verband daarmee geeft de „Osservatore Romano" thans een belangwekkend overzicht waaraan wij het volgende ontleenen.

Ondanks de verschrikkelijke beproevingen van den oorlog, tengevolge waarvan de inkomsten van de Pauselijke schatkist belangrijk waren gedaald, heeft Paus Benedictus XV toch een bedrag van 10 millioen lire overhandigd aan het Hulpcommité voor Rusland dat haar zetel heeft te Genève, waardoor de aandacht van de geheele wereld getrokken werd op de weldadigheid van bedoelde organisatie.

Enkele maanden later heeft de Paus een trein met levensmiddelen gezonden aan Mgr. d'Herbigny en Mgr. Cieplak die toen in St. Petersburg hun residentie hadden, met het verzoek deze levensmiddelen uit te deelen onder de noodlijdende bevolking. Dat deze uitdeeling van levensmiddelen niet tot haar recht kon komen, vond haar oorzaak in het feit dat de heftige godsdienstvervolging de weldadigheidsactie der beide bisschoppen deed verbannen.

Paus Pius XI heeft op zijn beurt aan de Volkenbondsafgevaardigden te Genève gevraagd dat die verschillende hulpcommité's zouden samenwerken om de slachtoffers zooveel mogelijk te kunnen helpen. Tegelijkertijd deed de Paus een oproep aan de Katholieke wereld ten gunste van het Russische volk. Zonder nog de resultaten van deze kruistocht van liefde af te wachten, zond de H. Vader zelf onmiddellijk een bedrag van 2 millioen lire, zooveel als de financieele positie van den H. Stoel op dat oogenblik toeliet.

De oproep van den H. Vader had intusschen bereikt wat kardinaal Merciër noemde „een heerlijk voorbeeld van algemeene broederliefde". Uit alle landen der wereld stroomde het geld

binnen, en dank zij deze gaven kon de H. Stoel er spoedig toe overgaan om een nieuwe hulpactie te organiseeren.

Om slechts een voorbeeld te noemen: In de Krim werden in een district Eupatoria in 92 verschillende dorpen 92 gaarkeukens opgericht waar iederen dag aan 13.615 kinderen gratis voedsel werd verschaft. Later steeg dit aantal kinderen tot 20.000 en eindelijk tot 30.000. Dank zij de medewerking van 2000 vooraanstaande Russen. De stoombooten brachten allerhande levensmiddelen naar de meest afgelegen streken, naar de haven van Novorossik aan de Zwarte Zee, waar ze werden verdeeld over 12 opslagplaatsen die streng bewaakt moesten worden in verband met de onlusten tengevolge van den hongersnood.

Het Pauselijk Hulpcomité heeft op die wijze maandenlang iederen dag voedsel verschaft aan meer dan 160.000 personen.

Van Augustus 1922 tot Februari 1923 werden alleen reeds 1103 ton meel, 410 ton gecondenseerde melk en 500 ton rijst verdeeld.

Hieruit blijkt dus dat de H. Stoel absoluut niet ongevoelig was voor het lijden van het Russische volk en dat de Christelijke naastenliefde zich niet heeft laten weerhouden door de vijandige gezindheid van de Sovjets tegenover den Paus en de katholieke godsdienst om zelfs goed te doen aan degenen die hen met haat vervolgden.

Ingezonden stuk.

Buiten verantwoordelijkheid der Redactie, zoowel wat vorm of inhoud als wat strekking betreft. De kopy wordt zelfs bij niet-plaatsing nimmer teruggegeven.

St. Martin, July 14th., 1933

Dear Mr. Editor:

Before dealing with articles vainly endeavouring to pass sentence on the cause of a so-called religious disturbance affecting the peaceful status of this little island, we must endeavour to aggregate and weigh succinctly-immaterial of authors, language or nationality- the elements which constitute the authority in whose hands investigations are placed, and by which the verdict extracted from such investigations is exploded.

It takes but a tiny spark to kindle an explosive which may impart an impetus having sufficient force to remove all obstacles in an oppressed state.

What has caused the tiny spark which has suddenly kindled an unhappy state of unrest amongst a quiet little population?

St. Martin has been tyrannized for years under the indirectorule of certain indirect dictators, and unfortunately religion has been today's toss of the gauntlet.

The chief official and lawful seat of investigation is the Court of Policy. Before dealing with logic let us for one moment consider the factors of this *grand* little organ.

The President of the Courts of Policy at St. Martin is a proteetant Gezaghebber, who as Time and Fate decree may be a neutral or a sider. The President is supported or tortured - should you admit of the latter possibility - by two members.

Dealing with the present situation we see: A Court of Policy; a protestant Gezaghebber (apparently a neutral), and two members; the one a Wesleyan Methodist, pensioned British employee; the other a W. M., a bosom friend to the W. M. Minister, and a foreigner by birth. Neither understanding a word of the Dutch language, and exceedingly British in tastes.

Here in a majority of W. Methodists, we have a British W. M. Minister whose desire to dominate the entire island we are well acquainted with.

Referring now to an article appearing in De Onpartijdige of June 21st, and dated May 31st 1933, (and its successor P. M.), does W. Netherwood really believe that the 900 Dutch born R. Catholics of this islands ore nilling to dance to dance to the pipes anp dictates etc. of a British W. M. Minister, who has entrenched himself behind te bulwark of a C. of Policy, as plastic as the moulds of his dictatorial influence will allow?

Does he really and conscientiously believe thad we shall remain entirely dumb, while active operations ar being carried on against us in Dutch papers? That we shall allow our wives to be stoned and our children spat upon, bij acts of insurgency by a W. M. Minister's seditions propaganda? And this in an island where we have an undisputable right to exist, and „where religious intolerance is not countenanced by law?"

We fully understand the Ministers' love for Dutch History, especially for those pages where Silent William's glory helps support his Lutheran doctrines, and, as he believes, gives him full right to vindicate his own aggressive actions.

We are also fully aware of his loyalty, admiration and love for the person of the Sovereign; it is only what is expected of a foreigner in Dutch service. We beg to suggest however, that this loyalty and respect be extended to the Sovereign's representatives, for was it not Rev. Darrell who preached in public, some three years ago subsequent to the Urbina raid, charging the Ex Dutch Governor with "dastardly cowardice"; that no Englishman would have acted so cowardly as he? And that Rev. Specblé has been suspiciously blamed for a Govt. investigation which followed, according to W. N's article? Is W.N. perhaps not aware that Rev. D. preached his opinion in public, and that there were listeners?

Does W. Netherwood, in his heyday of exultation, realize that had this affair been investigated in a public session of a C. of P., where a neutral Gezaghebber presided contemporaneous neutral members, the scale would have tilted on the opposite side? — the long wished for amende honorable would have approximated allright, but from an opposite direction.—

Let W. Netherwood but take a few steps further back than 3 years ago. For was it not Gov. Fruytier who was obliged to stop on one or two occations the spreading of irritating pamphlets circulated at Simpsonbay, which, ere unsilenced, had already penetrated the Philipsburg pamphlet market?

Was it therefore not Gov. F. who balked Rev. Darrell's effort to create in 1928 what he so triumphantly accomplished in 1932?

Let W.N. and P.M. keep on the beaten track and stop side lining. We are seeking out here the cause of a religious disturbance and are on bungling with byes.

We can easily figure out the verdict of an investigation arrived at before a C. of P. of which W.N. was a member, and where had been declared to support the Minister's cause as much as possible. Anyone reading W. N's. and other articles now can fully understand just how much of the deal would be coming to the R. C Priest or to some of his flock.

W. N. would make the public believe that the present day's disturbance is due to a rupture of religious good-will dating 3 years back. Have W. Methodists then remained in status quo during these past 3 years? Why have the peacemakers, not wishing "to keep alive a controversy which was not of their seeking" taken up the cudgel all of a sudden, after the protest versus Darrell's pamphlets? We were perfectly aware that a reaction from our side would be a target for W. M's. autocracy. Rather deal, Sir, with today's troubles and not with 3-year-old occurrences, of which you yourself declare Rev. Darrell to be already exonerated, and finally, summing up the whole affair in any kind of a shell, we shall say here for once and for always — and we wish to impress it upon our readers, in spite of all articles already written and those that are yet to appear — that it is just Impossible to get ones rights sought in oligarchal forms of courts or governments, so much the less when these oligarchal constituents form an opponent-unit, and stand ready on the watch, to break a R. Catholic's neck.

And thanking you once more for the spaces kindly allotted to us Mr. Editor, we shall now say, so-long and goodby.

Very truly yours,

J. B. D.

Film van „Willem van Oranje."

De plannen tot het maken van een film over het leven van Prins Willem van Oranje zijn thans tot de uitvoering genaderd. Binnenkort zal met het maken der opnamen worden begonnen. Maandenlange voorbereidingen zijn noodig geweest. Zoowel technisch als artistiek en als historisch document belooft de film een groot succes te worden. Vele belangrijke momenten uit het leven van den Prins worden erin weergegeven. Het comité van Initiatief, bestaande uit de heeren jhr. Jan Feith, Jan Wils en Jan C. W. Polak, (secretaris, Plaats 21, Den Haag) heeft allerwegen zeer groote medewerking ondervonden. Een aantal vooraanstaande Nederlanders heeft in het eerecomité zitting genomen.

Naar de zes millioen.

Het aantal Engelsche luisteraars gaat met reuze schreden de 6 millioen tegemoet. Alleen al in de maand Maart konden 450.000 inschrijvingen worden genoteerd. In totaal heeft de BBC thans 5¼ millioen luisteraars. Wanneer de belangstelling voor den omroep onverminderd blijft bestaan, dan kan voor het eind van het jaar nog de inschrijving van den 6.000.000sten luisteraar worden verwacht.

Bevolking van Berlijn.

Het stedelijke bureau voor statistiek deelt mede, dat het voorloopig resultaat der volkstelling van 16 Juni is, dat te Berlijn wonen 1.936.860 mannen en 2.265.190 vronwen, totaal 4.202.050 personen.

Op zoek naar een „verzonken werelddeel".

De Engelsche regeering rust een expeditie naar den Indischen Oceaan uit, die onder leiding van kolonel Seymour Sewel een onderzoek zal instellen naar het verzonken land Lemuria, dat ongeveer 15.000 jaar geleden van de aardoppervlakte verdwenen [illegible] zijn. Prof. Stanley Gardner heeft in een lezing medegedeeld dat het land Lemuria, waarvan de oude Grieken spraken, werkelijk heeft bestaan en uit geografische waarnemingen gebleken is, dat de eilandengroep tusschen Indië en Madagaskar een laatste overblijfsel van het verdronken werelddeel is. Dit werelddeel moet ongeveer de grootte van Australië hebben gehad. Men neemt aan, dat een groote natuurramp, de zondvloed, 15000 jaar geleden de oppervlakte van de aarde aanmerkelijk gewijzigd heeft zoodat reusachtige landstreken onder water verdwenen zijn. Natuurlijk bestaat ook de mogelijkheid, dat vulkanische uitbarstingen daarbij een belangrijke rol hebben gespeeld.

Aan de expeditie nemen verscheidene geleerden en ook duikers deel. Ze vertrekt begin Augustus uit Engeland om door het Suezkanaal naar den Indischen oceaan te gaan, waar het onderzoek zal beginnen bij een der kleinere eilandengroepen, die als een laatste overblijfsel van het verzonken werelddeel worden beschouwd. Geologen zullen een nauwkeurig onderzoek naar den aard van den bodem instellen, terwijl ook duikers aan het werk zullen gaan. Met behulp van schijnwerpers en verrekijkers hoopt men, tot groote diepten te kunnen doordringen en zoo te kunnen vaststellen, of er werkelijk verzonken land is.

Einde van de Katholieke Politieke Partij in Duitschland.

Het Centrum heeft zich dus ontbonden verklaard, door druk van het Nazi-fanatisme dat nu over Duitschland heen raast. Dat is een zware slag voor de Katholieken.

Er is reden te over om de toekomst donker in te zien.

Zeker, voor ons, Katholieken, is een politieke partij niet, wat zij is voor andere groepeeringen en inrichtingen: met de partij valt de Kerk niet.

Maar de Kerk verliest in de politieke organisatie van de Katholieken een harer krachtigste middelen om haar rechten ongeschonden te handhaven.

En dat in een voor Duitschland zoo ongewoon gevaarlijken tijd. De Nazileider Goebbels zelf teekende die gevaren, zijns ondanks, zoo scherp mogelijk, toen hij verklaarde: „Wij zelf weten, wat het Katholicisme dienstig is" — de Katholieken hebben daarover niet meer mede te praten!

En dan maakt hij een overgang — als was het de natuurlijkste zaak der wereld! — en verklaarde, dat na 20 jaren de nationaal-socialistische *wereldbeschouwing* de *eenige* moet zijn. Dat beteekent een periode van tyrannie [illegible] op het terrein van het geestelijke leven.

Er wacht den Duitschen Katholieken een zware tijd.

Een uitlating als de bovenstaande laat nauwelijks eenigen twijfel: na de politieke, zullen de sociale en de jeugdorganisaties, wellicht zelfs charitatieve e.a. aan de beurt komen; al het specifiek Katholieke zal daaruit moeten verdwijnen.

Maar er blijft één groote troost; zelfs de Centrumtoren breekt in zijn val de innerlijke, geestelijke kracht van het katholicisme niet.

Alleen zal het heel wat moeilijker worden om die kracht ongehinderd tot volle ontplooiing en tot rijpe vrucht te brengen.

Krampachtig zullen de Duitsche Katholieken moeten trachten vast te houden wat hun aan organisatie rest en terzelfdertijd zullen zij hun godsdienstig besef en het gevoel van geestelijke saamhoorigheid moeten verinnigen en verdiepen.

Wij, die zoo gelukkig zijn in vrede te leven en in vrijheid laten wij onze strijdende geloofsgenooten niet vergeten in dit bange uur. Onze kracht is niet wapengeweld, maar onze kracht is ons gebed waartegen op den duur geen enkele menschelijke macht bestand is, zooals de geschiedenis ons leert.

Vrijheid en Democratie.!?

Uit Madrid meldt men dat meer dan een millioen schoolkinderen, 350.000 zieken, 18.000 zwakzinnigen en 15.000 melaatschen, die thans door instellingen der religieuze orden worden verzorgd, getroffen worden door de wet op de religieuze orden. Krachtens de nieuwe wet, die onlangs door president Zamora geteekend is, zullen al deze instellingen gesloten worden.

En dit heet beschaving en strijd voor democratie!?

BEKENDMAKING.

De Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst maakt hierbij bekend dat er Dinsdag den 1sten en Vrijdag den 4den Augustus a. s. tusschen 9 uur en 10 uur v. m. gelegenheid bestaat tot kostelooze inenting op het laboratorium van den Openbaren Gezondheidsdienst.

De Directeur voornoemd,

P. I. HENRIQUEZ.

Steunt het Apostolaat ter Zee.